

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2021 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w Wydziale III Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Dorota Biernikowicz

Ławnicy: Krzysztof Grzybowski, Janina Kukurenda

Protokolant: protokolant sądowy Aleksandra Grzeszkiewicz

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej Poznań Nowe Miasto w Poznaniu Bartosza Pawlaczyka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 3 i 29 listopada 2021r.

sprawy karnej przeciwko:

O. M., ur. (...) w G. (Ukraina), synowi W. i F. z domu P., nie karanemu

oskarżonemu o to, że:

I. w nocy z 26 na 27 września 2020 r., w P., kilkakrotnie ugodził G. S. nożem w okolice rąk i raz w klatkę piersiową, powodując u niego obrażenia w postaci ran kłutych okolic łokcia lewego oraz klatki piersiowej po stronie lewej z towarzyszącą odmą opłucnową lewostronną, które to obrażenia stanowiły ciężki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonego w postaci choroby realnie zagrażającej jego życiu,

to jest o przestępstwo z art. 156 § 1 pkt 2 k.k.

II. w nocy z 26 na 27 września 2020 r., w P., zabrał w celu przywłaszczenia należące do G. S. rzeczy ruchome w postaci plecaka sportowego z zawartością pieniędzy w kwocie 40 euro oraz bluzy sportowej D. G. oraz pary obuwia sportowego marki A., o łącznej wartości 1.000 zł,

to jest o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

III. w nocy z 26 na 27 września 2020 r., w P., kilkakrotnie ugodził A. S. (1) nożem w okolice rąk i udo, powodując u niego obrażenia w postaci ran ciętych lewego podudzia i lewej dłoni, co skutkowało u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni i narażało go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, to jest o przestępstwo z art. 157 § 1 k.k.

IV. w nocy z 26 na 27 września 2020 r., w P., naruszył nietykalność cielesną A. F. (1), uderzając ją ręką w twarz, po czym kierował pod jej adresem groźby pozbawienia życia, które wzbudziły u pokrzywdzonej uzasadnioną obawę ich spełnienia,

to jest o przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

~~~~~

1. oskarżonego O. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, opisanego wyżej w punkcie **I**, z tym ustaleniem, że sposób działania oskarżonego narażał pokrzywdzonego na bezpośrednie

niebezpieczeństwo utraty życia, to jest uznaje go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności**;

2. **na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek kompensacyjny w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego G. S. kwoty 4.000,00 zł (czterech tysięcy złotych)**;

3. **oskarżonego O. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, wyżej opisanego w punkcie II, to jest przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**;

4. oskarżonego O. M. uznaje za winnego tego, że w nocy z 26 na 27 września 2020 r., w P., kilkakrotnie ugodził A. S. (1) nożem w okolice rąk i udo, powodując u niego obrażenia w postaci ran ciętych lewego podudzia i lewej dłoni, co skutkowało u pokrzywdzonego naruszeniem czynności narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni, to jest uznaje go za winnego popełnienia przestępstwa z art. 157 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 157 § 1 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

5. oskarżonego O. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, wyżej opisanego w punkcie IV, to jest przestępstwa z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierza oskarżonemu **karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności**;

6. na podstawie art. 85 § 1 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego O. M. w punktach 1, 3, 4 i 5 części rozstrzygającej wyroku kary jednostkowe pozbawienia wolności łączy i wymierza oskarżonemu w ich miejsce **karę łączną w wymiarze 3 (trzech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności**;

7. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 listopada 2020 r. godz. 7.15 do - nadal;

8. na podstawie § 1 - 3 i § 4 ust. 3, § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019r. poz.18.) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. D. kwotę 1.107,00 zł (tysiąc sto siedem złotych) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym;

9. **na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego w całości od obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa, a na podstawie art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zmianami) zwalnia oskarżonego od opłaty.**

/-/ Sędzia Dorota Biernikowicz

/-/ Krzysztof Grzybowski /-/ Janina Kukurenda

(...)			
Uzasadnienie wyroku z dnia 02.12.2021r.	Sygnatura akt	III K 332/21	

Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3 – 8 formularza.				
1. USTALENIE FAKTÓW				
Fakty uznane za udowodnione				
L.p.	Wskazać oskarżonego	Wskazać czyn przypisany oskarżone-mu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
1.	O. M.	Czyn wskazany w pkt.1, 3 - 5	Pokrzywdzeni A. S. (1) i A. F. (1) były osobami	- częściowo wyjaśnienia oskarżonego O. M. –

części rozstrzygającej wyroku	bezdolnymi i pozostawali ze sobą w związku, a od ok. 2017 roku wspólnie zamieszkiwali w koczowisku położonym na terenach zielonych nad W. w okolicy Mostu Ś. R. w P.. Latem 2020 roku A. S. (1) w okolicach sklepu (...) położonego na os. (...) w P. poznał pokrzywdzonego G. S., który bezdomnym był od lutego 2020 roku, gdy wrócił z Niemiec i zaproponował mu zamieszkanie w zajmowanym przez niego i jego partnerkę koczowisku, na co drugi z pokrzywdzonych przystał. G. S. i A. S. (1) wspólnie zbierali puszki, butelki i złom, z czego głównie się utrzymywali, a nadto pokrzywdzony S. podejmował się również okazjonalnie prac dorywczych. G. S. butelki sprzedawał przede wszystkim w sklepie (...), gdzie postrzegany był wśród pracowników jako osoba grzeczna i bezproblemowa, która nie przejawiała żadnych zachowań agresywnych i nie	k. 281 – 283, 290, 421 – 423, 627v – 631, - zeznania świadków: - R. Z. – k. 5 – 6, 634v, - A. L. – k. 24, 635, - M. B. – k. 26, 635 – 635v, - G. S. – k. 41 – 43, 262 – 263, 264 – 265, 545 – 546, - A. S. (1) – k. 50 – 53, 223 – 224, 543 – 544, - A. F. (1) – k. 72 – 73, 260 – 261, 547 – 548, - P. M. – k. 230 – 231, - A. W. – k. 631v – 632v, - S. F. – k. 632v – 633, - M. P. – k. 633 – 633v, - T. R. – k. 634, - dokumenty: - notatki urzędowe – k. 1 – 2, 13 – 15, 20, 33, 80 – 81, 88, 93 – 95, 128, 176, 177 – 178, 195, 200, 202, 208 – 209, 211, 214, 236,

popadała z nikim w konflikty.	- protokół zatrzymania rzeczy – k. 9 – 12,
Dnia 26 września 2020 roku G. S. wraz z A. S. (1) ok. godz. 15.00 – 16.00 sprzedali butelki w sklepie (...), po czym wrócili do koczowiska, gdzie razem z A. F. (1) spożywali alkohol w postaci wina. Następnie w godzinach wieczornych pokrzywdzeni mężczyźni udali się w okolice Ronda (...), gdzie zaczepiali napotkanych ludzi, prosząc ich o papierosy. W pewnym momencie przy blaszanym kontenerze pokrzywdzeni spostrzegli nieznanego mężczyznę spożywającego wino, którym okazał się być oskarżony O. M.. Oskarżony od 3 lat pracował w Polsce i tego dnia otrzymał od zatrudniającego go do prac dorywczycy P. M. kwotę 1.000 zł jako tygodniowe wynagrodzenie.	- protokół oględzin miejsca – k. 37 – 40, - dokumentacja medyczna G. S. – k. 49, 183 – 194, - protokoły oględzin osoby – k. 56 – 58, 84 – 85, - dokumentacja fotograficzna – k. 59 – 65, 70 – 71, 97 – 101, 133 – 135, 149 – 173, 266 – 275m, - protokoły oględzin rzeczy – k. 96, 147 – 148, - nagrania z monitoringu – k. 102, 137, 201, - protokoły pobrania materiału porównawczego – k. 140 – 141, 207, 277,
Pokrzywdzeni podeszli do oskarżonego i poprosili o papierosa, a następnie między mężczyznami	- protokół zatrzymania osoby – k. 237, - protokół przeszukania – k. 245 – 248, - odpis notatnika służbowego – k. 618 – 619, opinie biegłych: - ustne i pisemne biegłego z zakresu medycyny sądowej J. O. – k. 86 – 87, 661v – 663v, - opinia (...) dot. odczytania danych z

			nawiązała się rozmowa, w trakcie której oskarżony poczęstował A. S. (1) i G. S. winem, a gdy wino się skończyło O. M. zaproponował, że może postawić wódkę, na co obaj pokrzywdzeni przystali. Wszyscy mężczyźni podeszli pod sklep (...), gdzie oskarżony kupił 1 – litrową butelkę wódki (...), a następnie ustalili, że alkohol ten wypiją w koczowisku zajmowanym przez pokrzywdzonych. Kiedy oskarżony wraz z A. S. (1) i G. S. dotarli do koczowiska znajdowała się w nim nadal pokrzywdzona A. F. (1), po czym wszyscy obecni na miejscu zaczęli rozmawiać i spożywać przyniesiony alkohol. Z uwagi na brak prądu w koczowisku jedynym źródłem światła była wówczas zapalona świeczka. W pewnym momencie libacji alkoholowej O. M. bez powodu uderzył w twarz A. F. (1), co doprowadziło do reakcji pozostałych mężczyzn, którzy stanęli w obronie pokrzywdzonej. Wywiązała się	rejestratora Video D. (...) nr seryjny (...) – k. 303 – 314, - sprawozdanie z badania genetycznego opinia nr L.prac. (...), 938, 941 – k. 398 – 416.

wówczas kłótnia i szarpanina, w trakcie której oskarżony wyjął nóż i zaczął nim wymachiwać, dwukrotnie raniąc G. S. w lewą rękę w okolicy łokcia, a następnie wbił mu nóż pod żebrem z lewej strony. W wyniku działania oskarżonego u G. S. doszło do powstania obrażeń w postaci ran kłutych okolic łokcia lewego oraz klatki piersiowej po stronie lewej z towarzyszącą odmą opłucnową lewostronną, a pokrzywdzony chwilowo stracił przytomność. Jednocześnie oskarżony dalej zachowywał się bardzo agresywnie i nie reagował na prośby zaprzestania wymachiwania nożem, który to przedmiot przyłożył do gardła A. F. (1), mówiąc do niej „Ty kurwo, zabiję Cię”, która to groźba wywołała u pokrzywdzonej realną obawę jej spełnienia. A. S. (1) starał się zasłonić swoją konkubinę przed agresją ze strony oskarżonego, który zaatakował wówczas pokrzywdzonego S.,

zadając mu uderzenia nożem w okolice uda oraz w rękę, powodując u niego obrażenia w postaci ran ciętych lewego podudzia i lewej dłoni. Jednocześnie sprawca nie reagował na prośby A. S. (1), by go nie bił. Po całym zdarzeniu oskarżony na chwilę wyszedł z koczowiska, po czym wrócił do niego, szukając portfela, a ostatecznie położył się w obecności A. S. (1) oraz A. F. (1) i zasnął. Następnego dnia O. M. przeproszał A. S. (1) za zaistniałą sytuację i chciał wezwać pogotowie, na co A. S. (1) się nie zgodził, a także oskarżony poszedł zakupić 0,5 litra wódki oraz 2 piwa, który to alkohol mężczyźni wypili razem z A. F. (1). Oskarżony w towarzystwie (...) pozostał jeszcze do dnia następnego, po czym powiedział, że idzie do pracy i oddalił się w nieznanym kierunku. Oskarżony odchodząc z miejsca zdarzenia zabrał należący do G. S. plecak sportowy marki (...) z

zawartością
pieniędzy w kwocie
40 euro, bluzy
sportowej D. G.
oraz pary obuwia
sportowego marki A.
o łącznej wartości
1.000 zł, albowiem
twierdził, że nie
może znaleźć swojej
torby.

Wracając do
zdarzenia w nocy
z 26 na 27
września 2020r.
- po odzyskaniu
przytomności -
odczuwając
problemy z
oddychaniem, G.
S. udał się w
stronę sklepu (...) i
poprosił pracownicę
sklepu (...) o
wezwanie pomocy.
Przybyła na miejsce
załoga pogotowia
ratunkowego
zabrała natychmiast
pokrzywdzonego S.
do Szpitala (...) w P.,
gdzie niezwłocznie
na (...) udzielono
mu pomocy poprzez
wykonanie drenażu
odmy płucnej,
albowiem był to
stan narażający
pokrzywdzonego na
bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utruty życia.

Dnia 12 listopada
2020 roku
dokonano
zatrzymania O. M.
w miejscu jego
zamieszkania, tj.

			przy ul. (...) w P., gdzie ujawniono rzeczy należące do G. S., tj. buty marki adidas i plecak marki (...).	
	O. M.		Oskarżony nie był karany za przestępstwa.	dokumenty: - Informacja z K. dot O. M. – k. 424 – 425.
	O. M.		O. M. ma 48 lat, jest żonaty i ma na utrzymaniu dwoje dzieci w wieku 21 i 5 lat. Żona i młodsze dziecko oskarżonego mieszkają na Ukrainie. Oskarżony ma wykształcenie techniczne, z zawodu jest hydrogeologiem, a przed zatrzymaniem utrzymywał się w Polsce z prac dorywczych, uzyskując z tego tytułu miesięczny dochód w wysokości ok. 3.000 zł. Oskarżony nie posiada majątku o większej wartości. Oskarżony przyjechał do Polski do pracy w 2018r., pracował w firmie budowlanej. Z wywiadu środowiskowego przeprowadzonego w miejscu zamieszkania oskarżonego i jego syna wynika, że oskarżony nie miał	dokumenty: -notatka urzędowa – k. 242, - kwestionariusz wywiadu środowiskowego – k. 363.

			skłonności do agresji, według syna i wynajmującej pokój jest osobą spokojną, uprzejmą.

Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego	Wskazać czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano).	Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.
	O. M.	Czyn wskazany w pkt. 1 i 3 części rozstrzygającej wyroku	W zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym brak było podstaw do przyjęcia, że to G. S. był prowodyrem zdarzenia z dnia 26 na 27 września 2020 roku, albowiem wbrew twierdzeniom oskarżonego przeczyły temu zeznania pozostałych uczestników zdarzenia. Nadto dowody zgromadzone w toku niniejszego postępowania nie potwierdziły stanowiska podsądnego, iż A. F. (1) zezwoliła mu na zabranie plecaka G. S..	zeznania świadków: - G. S. – k. 41 – 43, 262 – 263, 264 – 265, 545 - 546 - A. S. (1) – k. 50 – 53, 223 – 224, 543 – 544, - A. F. (1) – k. 72 – 73, 260 – 261, 547 – 548.

	O. M.	Czyn wskazany w pkt 5 części rozstrzygającej wyroku	Sprzeczne z materiałem dowodowym zebrany w toku niniejszego postępowania było zaprzeczenie oskarżonego, jakoby nie groził A. F. (1), tylko mówił jej w trakcie zdarzenia, że ma siedzieć spokojnie i nie wykonywać gwałtownych ruchów.	zeznania świadków: - G. S. – k. 41 – 43, 262 – 263, 264 – 265, 545 - 546 - A. S. (1) – k. 50 – 53, 223 – 224, 543 – 544, - A. F. (1) – k. 72 – 73, 260 – 261, 547 – 548.
	O. M.	Czyn wskazany w pkt 1 części rozstrzygającej wyroku	W toku niniejszego postępowania nie znalazła potwierdzenia relacja oskarżonego, iż w trakcie inkryminowanego zdarzenia działał w samoobronie, a w szczególności przeczą temu spójne, logiczne i konsekwentne zeznania samych pokrzywdzonych.	zeznania świadków: - G. S. – k. 41 – 43, 262 – 263, 264 – 265, 545 - 546 - A. S. (1) – k. 50 – 53, 223 – 224, 543 – 544, - A. F. (1) – k. 72 – 73, 260 – 261, 547 – 548.
2. Ocena DOWODÓW				
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Wskazać odnosząc się do faktu z pkt 1.1	L.p.	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.	

1.1.1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego O. M.	Sąd Okręgowy jedynie częściowo dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego i to w zakresie, w jakim znalazły one swoje odzwierciedlenie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym. Odnosząc się do pierwszych wyjaśnień podsądnego złożonych na etapie postępowania przygotowawczego skład orzekający dał wiarę O. M. w zakresie, w jakim częściowo przyznał się do winy oraz co do samego faktu zabrania plecaka należącego do G. S.. Brak było również w ocenie Sądu podstaw do negowania twierdzeń oskarżonego w zakresie, w jakim potwierdził, że kupił wódkę i udał się wraz z pokrzywdzonymi do ich koczowiska, gdzie wspólnie spożywali przedmiotowy alkohol. Zgodne z prawdą były także wyjaśnienia oskarżonego, w których podał, że przed udaniem się	

razem z G. S. i A. S. (1) do koczowiska wszyscy razem pili wino, a na miejscu zdarzenia O. M. zgubił portfel, który następnego dnia został odnaleziony i oddany mu przez pokrzywdzonych konkubentów, a telefon komórkowy odnalazł sam.

Spójne z twierdzeniami pokrzywdzonych F. i S. były również wyjaśnienia oskarżonego, iż następnego dnia po zdarzeniu chciał załagodzić całą sytuację, w tym proponował zadzwonić po karetkę z uwagi na obrażenia A. S. (1). Okolicznością bezsporną szczególnie w świetle zeznań samych pokrzywdzonych było, że kolejnego dnia po inkryminowanym zdarzeniu podsądny zakupił alkohol, który wypił wspólnie z obecnymi w koczowisku pokrzywdzonymi i pozostał z pokrzywdzonym do dnia następnego, a A. F. (1) oddaliła się w nieznanym kierunku i nie wróciła na noc.

Odnosząc się
natomiast do
wyjaśnień
oskarżonego
złożonych na etapie
postępowania
sądowego skład
orzekający również
dał im wiarę jedynie
w części, tj. w
zakresie w jakim
korespondowały z
pozostałym
materiałem
dowodowym
ocenionym jako
wiarygodny. Sąd
Okręgowy nie
znalazł więc podstaw
do odmówienia
prawdziwości
twierdzeniom
oskarżonego, w
których przedstawił
genezę swojego
przyjazdu do Polski
i pracę dla P.
M., szczególnie,
że świadek M.
potwierdził relację
O. M. na tą
okoliczność. Skład
orzekający
zasadniczo dał
również wiarę
podsądnemu co do
kwestii poznania
pokrzywdzonych S. i
S., niemniej jednak
sam przebieg tej
krótkiej znajomości
został
przedstawiony przez
sprawcę w sposób
ukazujący jego osobę
w jak
najkorzystniejszym
świetle, co stanowiło
zdaniem składu

		orzekającego przyjętą przez oskarżonego linię obrony. Sąd Okręgowy jako prawdziwe ocenił wyjaśnienia oskarżonego co do samego faktu uderzenia nożem A. S. (1) oraz propozycji wezwania pogotowia dla pokrzywdzonego następnego dnia, ponieważ twierdzenia te są spójne z zeznaniami pokrzywdzonych F. i S. w tym zakresie, a także odzwierciedlają opis obrażeń pokrzywdzonego ujęty przez biegłego J. O..	
1.1.1.	zeznania świadka pokrzywdzonego G. S.	Sąd Okręgowy miał na względzie, że podczas rozpytania mającego miejsce w krótkim czasie po zdarzeniu pokrzywdzony wskazywał, że został nad W. napadnięty przez dwóch mężczyzn, którzy ranili go nożem oraz zabrali należący do niego plecak, co nie było zgodne z prawdą, niemniej jednak same zeznania złożone przez pokrzywdzonego były całkowicie spójne, logiczne i	

przede wszystkim w zasadniczych kwestiach korespondowały z twierdzeniami pozostałych pokrzywdzonych w sprawie A. S. (1) i A. F. (1). G. S. wyjaśnił również dlaczego początkowo zataił rzeczywisty przebieg zdarzeń, które to tłumaczenia były w ocenie Sądu wiarygodne.

Pokrzywdzony podkreślił, że od lutego 2020 roku jest osobą bezdomną i od 2 miesięcy mieszka na koczowisku nad rzeką W. wraz z A. S. (1) oraz jego kobietą o imieniu A.. G. S. zeznał również, że utrzymuje się ze zbierania wspólnie z pokrzywdzonym S. puszek, butelek i złomu, a czasami podejmuje się okazjonalnych prac dorywczych.

Pokrzywdzony podkreślił, że w dniu zdarzenia spożywał wraz z A. S. (1) i A. F. (1) alkohol w postaci wina, a kiedy się zrobiło ciemno udał się wraz z pokrzywdzonym S. po papierosy na stację paliw BP na Rondzie (...), gdzie spotkali mężczyznę pijącego wino. G. S. przyznał, że poprosił

tego mężczyznę o papierosa, a następnie wywiązała się pomiędzy nimi rozmowa i poznany człowiek poczęstował go i A. S. (1) winem.

W dalszej części składanych zeznań pokrzywdzony opisał wygląd oskarżonego, a następnie rozpoznał go na okazaniu.

Pokrzywdzony szczerze przyznał również, że powodem zaproszenia O. M. do koczowiska pokrzywdzonych był fakt, że oskarżony zaproponował, iż kupi wódkę. G. S. wskazał, że podsądny zakupił w sklepie (...) 1 – litrową butelkę wódki (...), po czym wszyscy razem udali się do koczowiska, gdzie znajdowała się już A. F. (1) i zaczęli pić przyniesiony alkohol.

Dalej G. S. przedstawił zapamiętany przez siebie przebieg wydarzeń w koczowisku, w tym przede wszystkim niczym nieuzasadniony wybuch agresji ze strony oskarżonego,

który w pierwszej kolejności bez jakiegokolwiek powodu uderzył w twarz A. F. (1), a następnie zaatakował nożem pozostałych pokrzywdzonych. G. S. zeznał dalej, że w trakcie inkryminowanego zdarzenia stracił przytomność, a kiedy się ocknął dostrzegł oskarżonego trzymającego nóż i uciekł w stronę sklepu (...), gdzie poprosił o pomoc znajdujących się w obrębie sklepu pracowników. Pokrzywdzony stanowczo zaznaczył, że żadna z napadniętych osób nie kłóciła się z oskarżonym, a także niczego mu nie zrobili i niczego nie zabrali.

G. S. stwierdził również, że o obrażeniach A. S. (1) dowiedział się dopiero, jak wrócił ze szpitala do koczowiska i odkrył także wówczas, że zginęły jego rzeczy w postaci nowego plecaka marki (...) wraz z bluzą zakupioną w Niemczech, kosmetykami i

bielizną, a także kwotą 40 euro.

Dokonując oceny zeznań G. S. Sąd miał na uwadze, że nie są one idealnie zbieżne z relacją pozostałych pokrzywdzonych, niemniej jednak korespondują one ze sobą w zasadniczych kwestiach, co spełnia kryterium niezbędne do obdarzenia ich przymiotem wiarygodności.

Należy mieć bowiem na względzie, że zdarzenie, którego uczestnikami byli oskarżony oraz pokrzywdzeni miało charakter bardzo dynamiczny, a nadto miało ono miejsce po zmroku, kiedy w koczowisku jedynym światłem była zapalona świeczka. Jednocześnie skład orzekający miał na względzie, że każdy z uczestników zdarzenia znajdował się pod wpływem alkoholu i przebywał w innym miejscu koczowiska, a więc te same wydarzenia widział z zupełnie innej perspektywy, co miało niewątpliwy wpływ na poczynione spostrzeżenia. Sąd uważa, że właśnie gdyby zeznania pokrzywdzonych

		były identyczne, wówczas zasadnym byłoby stwierdzenie, iż są one niewiarygodne, a pomiędzy ofiarami doszło do zмовы, co jednak nie miało miejsca. Pokrzywdzony w toku czynności okazania rozpoznał zarówno samego oskarżonego, jak również swój plecak i buty ujawnione w miejscu zatrzymania O. M., a skład orzekający nie powziął żadnych wątpliwości co do wiarygodności twierdzeń G. S. w tym zakresie. Pokrzywdzony w sposób kategoriyczny wskazał, po czym rozpoznał swoje przedmioty oraz osobę sprawcy, a nadto oskarżony został także rozpoznany przez pozostałych uczestników zdarzenia.	
1.1.1.	zeznania świadka pokrzywdzonego A. S. (1)	Zeznania świadka były logiczne i szczerze, a nadto w zasadniczych kwestiach korespondowały z relacją przedstawioną przez pokrzywdzonych G. S. i A. F. (1). Pokrzywdzony	

potwierdził, że jest osobą bezdomną i zamieszkuje wraz z pozostałymi pokrzywdzonymi w prowizorycznym budynku mieszczącym się przy ul. (...) w P.. A. S. (1) przedstawił genezę poznania osoby oskarżonego, która w całości korespondowała z zeznaniami G. S. na tą okoliczność. Pokrzywdzony potwierdził następnie, że to podsądny zaproponował, iż kupi wódkę, którą wszyscy następnie razem wypiją, na co przystali pozostali pokrzywdzeni i po dokonany zakupie wszyscy udali się do pustostanu, gdzie znajdowała się już wówczas A. F. (1).

Dalej pokrzywdzony potwierdził, że wszystkie znajdujące się w pustostanie osoby piły wódkę przyniesioną przez oskarżonego, po czym G. S. (nazywany przez pokrzywdzonego S. (...)) miał wyjść z oskarżonym poza działkę, nie mówiąc dokąd idą, a następnie O. M. miał wrócić sam i wykrzykując jakieś słowa w języku

rosyjskim
zaatakował A. S. (1),
zadając mu kilka
ciosów nożem w
okolice uda, a także
w dłoń. Relacja
pokrzywdzonego co
do samego ataku
ze strony sprawcy
nie koresponduje
wprawdzie z
zeznaniem G. S. na
tą samą okoliczność,
niemniej jednak nie
świadczy to o
braku wiarygodności
któregokolwiek z
pokrzywdzonych.
Jak już wskazywał
skład orzekający,
dokonując oceny
twierdzeń
pozostałych
pokrzywdzonych,
samo zdarzenie,
w wyniku którego
ucierpieli miało
dynamiczny
charakter, odbyło
się w godzinach
nocnych w
kocowisku, w
którym jedynym
źródłem światła była
zapalona świeczka,
a nadto wszyscy
uczestnicy
wskazanego
zdarzenia byli w
stanie silnego
upojenia
alkoholowego (G.
S. w momencie
przyjęcia do szpitala
miał 3 promile
alkoholu) oraz
znajdowali się w
różnych miejscach
pustostanu.
Wszystkie wskazane

okoliczności miały
niewątpliwie
znaczenie dla
sposobów
bezpośrednich
uczestników
zdarzenia –
pokrzywdzonych i
wpływały na
odmienność ich
relacji w zakresie
szczegółów
przedstawionych
wydarzeń.

A. S. (2)
zrelacjonował
również zachowanie
oskarżonego
następnego dnia
po inkryminowanym
zdarzeniu, tj.
przeprosiny z jego
strony oraz zakup
alkoholu w postaci
butelki wódki o
pojemności 0,5 litra
oraz 2 piw, który
pokrzywdzony wypił
wraz ze sprawcą.

Jednocześnie
twierdzenia świadka
odnoszące się do
doznanych obrażeń
miały charakter
całkowicie
bezsporny i
potwierdzone
zostały stosowną
dokumentacją oraz
opinią biegłego.

W toku czynności
okazania świadek
rozpoznał osobę
oskarżonego, a także
potwierdził, że O.
M. groził A. F. (1)
pozbawieniem życia,

a pokrzywdzony w trakcie zdarzenia, chcąc chronić swoją konkubinę przed napastnikiem, położył się na niej i oskarżony zaatakował go wówczas nożem. Sąd Okręgowy uznał omawiane twierdzenia pokrzywdzonego za wiarygodne w całości, albowiem korespondowały one nie tylko z relacją A. F. (1), lecz przede wszystkim wszyscy pokrzywdzeni rozpoznali osobę oskarżonego jako mężczyznę, który zaatakował ich w nocy z 26 na 27 września 2020 roku. Brak było jednocześnie jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że pokrzywdzeni zmówili się w celu wskazania całkowicie niewinnej osoby jako sprawcy inkryminowanego zdarzenia, szczególnie, że wcześniej nie znali osoby oskarżonego i nic ich z nim nie łączyło.

Pokrzywdzony A. S. (1) stanowczo zaznaczył również, że żadna z napadniętych przez oskarżonego osób

nie była w stosunku do niego agresywna, jak również nikt nie zabrał należącej do podsądnego torby. A. S. (1) logicznie wyjaśnił, że jeżeli chciałby okraść oskarżonego, wówczas nie zaprosiłby go do siebie, szczególnie, że O. M. spędził w pustostanie również cały następny dzień po zdarzeniu, a więc miał wystarczająco dużo czasu na rozwiązanie sprawy ewentualnej kradzieży.

Pokrzywdzony wskazał także, że jeżeli oskarżony miałby zostać okradziony przez pokrzywdzonych, wówczas A. S. (1) i A. F. (1) nie oddaliby mu odnalezionego w koczowisku portfela z pieniędzmi, za które to środki sprawca zakupił następnie alkohol, który wszyscy z nim spożywali.

Mając wszystkie powyższe rozważania na uwadze Sąd Okręgowy obdarzył przymiotem pełnej wiarygodności relację przedstawioną w toku postępowania przygotowawczego przez A. S. (1),

		czyniąc ją integralną częścią ustalonego w sprawie stanu faktycznego.	
1.1.1.	zeznania świadka pokrzywdzonej A. F. (1)	Przymiotem pełnej wiarygodności Sąd obdarzył zeznania złożone w toku postępowania przygotowawczego przez A. F. (1), albowiem w zasadniczych elementach korespondowały one z zeznaniami G. S. i A. S. (1). Świadek zeznała, że w dniu zdarzenia jej konkubent razem z drugim pokrzywdzonym udali się po zmroku po papierosy i wrócili do pustostanu razem z oskarżonym. Według świadka wszyscy zaczęli pić przyniesioną przez podsądnego wódkę. Dalej pokrzywdzona potwierdziła wersję przedstawioną przez G. S., iż w pewnym momencie libacji alkoholowej oskarżony bez powodu uderzył ją otwartą ręką w twarz, a pozostali pokrzywdzeni wstawili się za nią, co doprowadziło do szarpaniny, w trakcie której oskarżony wyjął nóż i uderzał nim na	

oślepie G. S. A. F. (1) zeznała wprawdzie, że szarpanina pomiędzy sprawcą i pokrzywdzonym S. miała miejsce przy wejściu do sypialni, co różni się z zeznaniami A. S. (1) na tą okoliczność, niemniej jednak - jak już wskazywał skład orzekający, dokonując oceny zeznań pozostałych pokrzywdzonych - całe zdarzenie miało bardzo dynamiczny charakter, wszyscy jego uczestnicy byli pijani i znajdowali się w różnym położeniu w ramach tego samego pomieszczenia, a nadto w koczowisku jedynym źródłem światła była świeczka, co mogło doprowadzić do tego, że to samo zdarzenie było inaczej postrzegane w szczególach przez poszczególnych uczestników. Sąd Okręgowy stanowczo jednak zaznacza, że w kluczowych aspektach zeznania pokrzywdzonych są spójne i w sposób zbieżny odzwierciedlają przebieg całego zdarzenia, tj. wspólne picie alkoholu, a następnie wybuch

agresji O. M.
zakończony
zaatakowaniem
przez niego
pokrzywdzonych
mężczyzn przy
użyciu noża.
Wszyscy
pokrzywdzeni
stwierdzili, że atak ze
strony oskarżonego
był nagły,
niespodziewany i
absolutnie niczym
nieuzasadniony,
albowiem podsądny
nie został przez nich
w żaden sposób
sprowokowany, jak
również żaden z
pokrzywdzonych
niczego mu nie
ukradł (portfel O. M.
został odnaleziony w
pustostanie
następnego dnia
po zdarzeniu i
natychmiast
oskarżony odzyskał
jego posiadanie, a
za pieniądze w
nim się znajdujące
kupił alkohol). Z
uwagi na powyższe
Sąd ocenił zeznania
pokrzywdzonej jako
prawdziwe w
pełnym zakresie,
a przedstawiony
przez nią przebieg
zdarzenia z nocy z 26
na 27 września 2020
roku był zgodny z
prawdą.

Sąd dał także wiarę
pokrzywdzonej w
zakresie gróźb
pozbawienia życia
kierowanych przez

podśądne w jej stronę, a także co do pozostania oskarżonego w pustostanie przez całą noc.

Jednocześnie pokrzywdzona potwierdziła zeznania swojego konkubenta, iż oskarżony spał w ich koczowisku przez całą noc po zdarzeniu, a następnego dnia rano udał się do sklepu po alkohol, który wszyscy razem wypili i w tym zakresie Sąd również nie znalazł powodów do odmówienia prawdziwości zeznaniom świadka.

Podczas czynności okazania pokrzywdzona stanowczo rozpoznała O. M. jako sprawcę napaści na G. S. i A. S. (1) oraz jako osobę kierującą w jej stronę groźby pozbawienia życia. Jednocześnie A. F. (1) ponownie przytoczyła słowa jakimi zwrócił się do niej sprawca, przystawiając nóż do brody. Mając na uwadze, że wszyscy pokrzywdzeni rozpoznali oskarżonego jako sprawcę przestępstw

		popelnionych na ich szkodę, brak było podstaw do negowania ich zeznań we wskazanym zakresie.	
1.1.1.	zeznania świadka P. M.	Zeznania świadka ocenione zostały przez Sąd jako w całości zgodne z prawdą. P. M. potwierdził, że zna osobę oskarżonego, który sporadycznie jest przez niego zatrudniany do prac dorywczych. Świadek stwierdził także, że O. M. pije dużo alkoholu i nagminnie zdarzało się, że przychodził do pracy pod jego wpływem.	
1.1.1.	zeznania świadka A. L.	Całkowicie i spontaniczne i szczerze były zeznania złożone w toku niniejszego postępowania przez pracownika sklepu (...) – A. L., która wskazała, że pokrzywdzony G. S. w nocy z 26 na 27 września 2020 roku poprosił ją o wezwanie pogotowia ratunkowego, gdyż został ugodzony nożem. Świadek podała również, że kojarzy osobę pokrzywdzonego, albowiem jest on stałym klientem	

sklepu (...), gdzie kupuje alkohol oraz sprzedaje butelki. Pracownik przedmiotowego sklepu zeznała również, że wie, iż G. S. jest osobą bezdomną, albowiem rozmawiała z nim wcześniej i starała się go zmotywować do zmiany swojego życia, na co pokrzywdzony stwierdził, że odpowiada mu życie na ulicy. Świadek stanowczo zaznaczyła, że widuje pokrzywdzonego od czerwca 2020 roku i nigdy nie widziała, by klócił się on z kimś na osiedlu lub chodził pobity, a także stanowczo zaznaczyła, że nigdy nie wykazywał żadnej agresji. Mając na uwadze, że relacja świadka nie była w toku niniejszego postępowania negowana w jakimkolwiek zakresie przez którąkolwiek ze stron, a nadto korespondowała z zeznaniami G. S. i M. B. oraz dokumentacją zgromadzoną w sprawie, skład orzekający obdarzył ją przymiotem

		pełnej wiarygodności.	
1.1.1.	zeznania świadka M. B.	Świadek składając zeznania potwierdził, że zna osobę G. S., a także przedstawił przebieg wydarzeń od momentu kiedy zobaczył rannego pokrzywdzonego w pobliżu sklepu (...), aż do momentu zabrania go przez pogotowie ratunkowe. Świadek wskazał, że pokrzywdzony jest osobą bezdomną, a do sklepu (...) zaczął przychodzić od marca/kwietnia 2020 roku i nigdy nie było z nim problemów, na nikogo nie narzekał i nie był z nikim na osiedlu w konflikcie, a także nigdy nie był przez świadka widziany pobitym. W toku postępowania sądowego świadek potwierdził, że G. S. jest osobą spokojną i kulturalną, a także nigdy nie był on sprawcą kradzieży.	
1.1.1.	zeznania świadka R. Z.	Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw do odmówienia wiarygodności pracownikowi Szpitala (...) w	

		P., który pełnił dyżur w momencie przywiezienia do szpitala (...). Świadek nie był wprawdzie obecny podczas przyjmowania pokrzywdzonego do placówki medycznej, niemniej jednak był w stanie przedstawić jakie obrażenia wystąpiły u G. S. oraz jakiego rodzaju pomoc została mu udzielona. Zważywszy, że świadek nie był w żaden sposób powiązany ze stronami niniejszego postępowania, jego relacja miała charakter całkowicie bezstronny.	
1.1.1.	zeznania świadków: -A. W., - S. F., - M. P., - T. R.	Sąd podzielił jako wiarygodne w całości zeznania funkcjonariuszy Policji podejmujących działania wobec oskarżonego oraz pokrzywdzonych. Świadkowie dokładnie zrelacjonowali przebieg przeprowadzonych przez siebie czynności oraz postawę prezentowaną zarówno przez O. M. w czasie zatrzymania, jak i	

pokrzywdzonych w czasie przesłuchania. A. W. i T. R. nie dostrzegli jednocześnie, by pokrzywdzeni S. i F. wskazywali w trakcie przesłuchania, by się kogoś obawiali, co przeczy linii obrony oskarżonego, iż mogli się obawiać G. S. i dlatego złożyli obciążające go zeznania. Nadto A. W. stanowczo zaprzeczył, iż udzielał oskarżonemu jakichkolwiek informacji, jakoby G. S. miał grozić podpaleniem pustostanu, w którym mieszkali A. S. (1) i A. F. (1), a także ile czasu przebywał pokrzywdzony S. w szpitalu (świadek W. tego nie wiedział). Zeznania świadków były logiczne, rzeczowe oraz spójne i jako takie zasługiwały na podzielenie w pełnym zakresie.

Jednocześnie ocenione jako prawdziwe twierdzenia A. W. skutecznie podważyły ogólną wiarygodność samego oskarżonego, który utrzymywał podczas postępowania

		sądowego, że niektóre informacje uzyskał od świadka W., co okazało się być nieprawdą.	
1.1.1. 1.1.2. 1.1.3.	dokumenty: notatki urzędowe, -protokół zatrzymania rzeczy, -protokół oględzin miejsca, -dokumentacja medyczna G. S., -protokoły oględzin osoby, -dokumentacja fotograficzna, -protokoły oględzin rzeczy, -nagrania z monitoringu, - protokoły pobrania materiału porównawczego, - protokół zatrzymania osoby, -protokół przeszukania, - odpis notatnika służbowego, - Informacja z KRK dot O. M. -kwestionariusz wywiadu środowiskowego.	Podstawą ustaleń faktycznych Sąd uczynił także zebrane w sprawie, a ujawnione na rozprawie w trybie art. 393 § 1 – 3 k.p.k. i art. 394 § 2 k.p.k. oraz art. 405 k.p.k. dokumenty. Sąd uznał je za wiarygodny materiał dowodowy, albowiem żadna ze stron nie kwestionowała ich autentyczności, ani prawdziwości informacji w nich zawartych, a i Sąd nie znalazł jakichkolwiek podstaw, by zakwestionować je z urzędu. Przechodząc do oceny zebranych w sprawie dokumentów wskazać należy, że w aktach niniejszej sprawy zgromadzono szereg dokumentów, wskazanych obok. Dokumenty te można podzielić na te, które wytworzone zostały w toku przeprowadzonych w sprawie czynności procesowych, a za zadanie miały dokumentowanie	

		ich przebiegu (np. protokoły), czy też dokumenty pochodzące od różnych instytucji. Odnosząc się do pierwszej grupy dowodów wskazać należy, że dokumentują one czynności procesowe, przeprowadzone przez właściwe organy w ramach swoich kompetencji i zgodnie z obowiązującymi przepisami i brak było jakichkolwiek podstaw do kwestionowania ich wiarygodności. Również dowody, które - na żądanie policji, prokuratora bądź sądu - zostały nadesłane przez odpowiednie instytucje uznano za wiarygodne, zwłaszcza, iż żadna ze stron procesu ich nie kwestionowała.	
1.1.1.	opinie sądowo – lekarskie biegłego J. O.	Biegły rzeczowo i kompetentnie ocenił odniesione przez pokrzywdzonych A. S. (1) i G. S. obrażenia i jakie konsekwencje oraz zagrożenia niosły dla ich życia i zdrowia. Wskazał także możliwy mechanizm powstania tych obrażeń, a także	

jednoznaczne stwierdził, iż mogły one powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzonych. Konkluzje opinii wskazanego biegłego nie były w toku całego postępowania kwestionowane przez którąkolwiek ze stron. Sąd podzielił w całości opinie biegłego jako jasne, pełne i spójne w rozumieniu art. 201 k.p.k.

Składając w niniejszej sprawie opinię ustną biegły J. O. podtrzymał sporządzone przez siebie opinie pisemne, a także zaznaczył, że oględziny zdjęć jednego pokrzywdzonego oraz bezpośrednie oględziny drugiego z pokrzywdzonych były wystarczające do wydania opinii. Biegły zaznaczył, że do ropienia dochodzi wtedy, kiedy od urazu mija jakiś czas, a rany nie zostały odpowiednio zaopatrzone.

Opiniujący nadmieniał jednocześnie, że odma, którą należy odbarczyć jest stanem bezpośredniego zagrożenia życia,

a odma mająca miejsce u G. S. musiała być odbarczona już w warunkach SOR w trybie pilnym, albowiem jego stan był na tyle niestabilny i na tyle utrudniał oddychanie, że mógł pogorszyć dalsze rokowania pacjenta. Biegły J. O. zaznaczył, że bez pomocy lekarskiej udzielonej G. S. istniało realne zagrożenie, że doszłoby albo do jego śmierci, albo do wystąpienia ciężkiego uszczerbku. Biegły wyjaśnił również, że w przypadku odmy jaka wystąpiła u pokrzywdzonego S. to - oprócz silnych dolegliwości bólowych - mógł on zgłaszać nasiloną duszność, zmęczenie, zaburzenia świadomości oraz ogólne objawy sprzyjające temu, że ma zaburzoną wymianę gazową spowodowaną zapadnięciem płuca.

Opiniujący po okazaniu mu dokumentacji fotograficznej stwierdził, że u G. S. doszło do wystąpienia ran

kłutych oraz przedstawił mechanizm ich powstania. Biegły J. O. stanowczo jednak zaznaczył, że nie jest w stanie stwierdzić, czy obrażenia powstałe u G. S. nastąpiły w mechanizmie czynnym (aktywne zadanie uderzenia), czy biernym (nadzianie się).

Opiniując na temat drugiego z pokrzywdzonych J. O. zaznaczył, że stwierdzone u niego rany mają w przeważającej większości charakter cięty lub kłuto – cięty i mogły zostać zadane narzędziem ostrym, ostrokończystym, ostrokrawędzistym jakim jest nóż. Biegły nie był jednak w stanie określić w jakiej pozycji znajdowała się osoba zadająca ciosy i osoba zaatakowana. Opiniujący zaznaczył jednocześnie, że obraz ran zastanych na zdjęciu A. S. (1) zrobionych dnia 1 października 2020 roku korelują z domniemanym czasem ich powstania, jeśli zdarzenie miało miejsce z 26

na 27 września 2020 roku. Według biegłego świadczą o tym cechy ran, które objęte były intensywnym procesem zapalnym, wyciekami i rozejściem się brzegów, a obrażenia te skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres dłuższy niż 7 dni w rozumieniu art. 157 § 1 k.k. z uwagi na ich obraz, głębokość i rozległość. Biegły J. O. zaznaczył, że zaopatrzenie ran A. S. (1) zaraz po ich zadaniu nie wpłynęłoby na ich głębokość ani rozległość, niemniej jednak doszłoby zapewne do mniejszego zaawansowania procesu ropienia. W ocenie lekarza nawet po natychmiastowym zaopatrzeniu ran pokrzywdzonego S. najprawdopodobniej nie zagoiłyby się w ciągu 7 dni, gdyż wymagałyby zaopatrzenia tkanki podskórnej, szycia powłok oraz antybiotykoterapii. Co do A. S. (1) biegły nie stwierdził narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub

		ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, przy czym takie narażenie wystąpiło w przypadku G. S. z uwagi na powstałą odmę płucnową. Zważywszy, że opinia ustna biegłego J. O. nie była negowana przez żadną ze stron niniejszego procesu, a obrońca oskarżonego na pytanie przewodniczącej potwierdził, że podczas przesłuchania biegłego wyczerpane zostały pytania zawarte we wniosku dowodowym z dnia 4 września 2021 roku, przedmiotową opinię Sąd uznał za wyczerpującą.	
1.1.1.	opinia (...) dot. odczytania danych z rejestratora Video D. (...) nr seryjny (...)	Przedmiotowa opinia została sporządzona przez kompetentnego biegłego w zakresie posiadanej przez niego wiedzy fachowej i nie była ona negowana przez którąkolwiek ze stron niniejszego procesu, wobec czego Sąd nie znalazł również podstaw, by czynić z urzędu jakiegokolwiek zastrzeżenia wobec niej. Biegły jednoznacznie	

		stwierdził, że stan techniczny nośników danych zamontowanych w badanym rejestratorze video pozwolił na utrwalenie zarejestrowanych na nim treści istotnych dla prowadzonego postępowania w postaci 32 plików video obejmujących okresy w godzinach 21:35:00 do 21:41:04 oraz od 22:20:00 do 22:25:04 w dniu 26 września 2020 roku.	
1.1.1.	sprawozdanie z badania genetycznego opinia nr L.prac. (...)	Przedmiotowa opinia została sporządzona przez biegłych legitymujących się odpowiednią wiedzą, jej treść jest jasna i spójna, a wywody w niej przedstawione nie były kwestionowane przez którąkolwiek ze stron niniejszego procesu, wobec czego Sąd nie znalazł również podstaw, by czynić z urzędu jakiegokolwiek zastrzeżenia wobec niej.	
1.2.	<i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne</i>		

oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Wskazać L.p. odnosząc się do faktu z pkt 1	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.	
1.2.1.	częściowo wyjaśnienia oskarżonego O. M.	Jako nieprawdziwe Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania przygotowawczego, w których starał się przekonać, iż to G. S. był agresorem podczas całego zajścia, a A. F. (1) pozwoliła zabrać podsądnemu plecak pokrzywdzonego S.. Sąd orzekający miał przede wszystkim na uwadze, że wszyscy pokrzywdzeni spójnie stwierdzili, iż podczas wspólnego picia alkoholu u oskarżonego wystąpił wybuch agresji, w następstwie którego ucierpieli pozostali uczestnicy zdarzenia. Podsądny nie potrafił również w żaden racjonalny sposób wytłumaczyć w jaki sposób A. S. (1) został raniony nożem, podczas gdy zeznania pokrzywdzonych co do tego faktu są	

spójne i całkowicie logiczne.

Sąd Okręgowy nie dał także wiary oskarżonemu w zakresie, w jakim zaprzeczył, by w jakikolwiek sposób groził A. F. (1), a jego twierdzenia, iż powiedział jedynie pokrzywdzonej, że ma siedzieć spokojnie i nie wykonywać żadnych ruchów, są całkowicie sprzeczne z elementarną wręcz logiką. Mając bowiem na uwadze dynamikę całej sytuacji, w której znaleźli się wszyscy uczestnicy oraz fakt, że byli oni pijani, nie sposób przyjąć, że oskarżony jako jedyny zachował spokój i powiedział do pokrzywdzonej, że ma siedzieć spokojnie. Jest to szczególnie nieprawdopodobne mając na uwadze, że nawet sam O. M. nie wskazywał jakiego rodzaju zagrożenie mogło go spotkać ze strony A. F. (1).

Wyjaśniając podczas śledztwa oskarżony starał się przede wszystkim przerzucić winę za całe zdarzenie na osobę G. S., lecz nie potrafił logicznie przedstawić

okoliczności
związanych z
wydarzeniami z dnia
26 na 27 września
2020 roku i to
pomimo faktu, że
został zatrzymany
ok. 1,5 miesiąca
od zdarzenia, a
więc miał on
wystarczająco wiele
czasu na
przypomnienie sobie
przebiegu libacji i
awantury mającej
miejsce w jej trakcie.
Podsądny całkowicie
niewiarygodnie
twierdził, że to
G. S. zaczął go
szarpać, a on
początkowo bronił
się rękami i nie
było poważnej bójki,
a potem wrócił do
pustostanu.
Zachowanie O. M.,
jeżeli rzeczywiście
miałoby miejsce,
należałoby uznać za
całkowicie
irracjonalne,
bowiem jeżeli
faktycznie
pokrzywdzony S.
szarpałby go,
domagając się
pieniędzy na zakup
kolejnej porcji
alkoholu, wówczas
nie było żadnych
podstaw do tego,
by oskarżony po
pierwotnym
opuszczeniu
pustostanu
następnie wracał na
miejsce zdarzenia,
a wręcz przeciwnie
– winien oddalić

się wówczas jak najdalej.

Oskarżony twierdził dalej, że on jedynie bronił się przed agresją G. S., lecz nie był w stanie w żaden racjonalny sposób wytłumaczyć w jaki sposób wszedł w posiadanie noża, którym ranił pokrzywdzonych mężczyzn, szczególnie, że nie wskazywał, by on sam doświadczył jakichś obrażeń w wyniku zdarzenia.

Nieprawdziwe były także wyjaśnienia podsądnego w zakresie, w jakim utrzymywał, że A. F. (1) potwierdziła, że G. S. zamierzał go okraść, a pokrzywdzeni F. i S. mieli stwierdzić także, że agresja pochodziła od G. S.. Wskazani pokrzywdzeni jednoznacznie zeznali bowiem, że to oskarżony był agresorem podczas zdarzenia, a żadna z ofiar jego działania w żaden sposób go nie zaczepiła.

W oczach składu orzekającego uznania nie znalazły również wyjaśnienia oskarżonego, w których twierdził,

że w momencie zdarzenia działał w samoobronie, albowiem przeczą temu przede wszystkim spójne, rzeczowe i logiczne zeznania pokrzywdzonych którzy stanowczo stwierdzili, że to oskarżony był napastnikiem i nikt go wcześniej w żaden sposób nie prowokował, a tym bardziej nie chciał go okraść. Agresja ze strony O. M. była natomiast bardzo gwałtowna i niczym nieuzasadniona. Sąd Okręgowy nie znalazł najmniejszych podstaw ku temu, by dać wiarę twierdzeniom oskarżonego na omawianą okoliczność, szczególnie, że żaden z pokrzywdzonych nie miał powodu, by w jakikolwiek sposób atakować podsądnego, który był gościem w zajmowanym przez nich koczowisku. Jednocześnie należy mieć na uwadze, iż A. S. (1) logicznie wyjaśnił, że jeżeli chciałby okraść oskarżonego, wówczas nie zaprosiłby go do siebie, szczególnie, że O. M. spędził w

pustostanie również cały następny dzień po zdarzeniu, a więc miał wystarczająco dużo czasu na rozwiązanie sprawy ewentualnej kradzieży. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy dostrzega ewidentną niekonsekwencję w postawie samego oskarżonego, albowiem jeżeli rzeczywiście to on byłby ofiarą działań pokrzywdzonych, wówczas pozbawione jakiegokolwiek sensu jest pozostawanie przez niego w koczowisku przez cały następny dzień, szczególnie, że wówczas O. M. mógłby paść ofiarą kolejnego ataku. Tymczasem oskarżony, twierdząc, że w samoobronie ranił pokrzywdzonych mężczyzn, następnego dnia kupuje wódkę i spożywa ją wspólnie z A. S. (1), którego wcześniej zaatakował nożem, co jest absurdalne. Logiczne są natomiast tłumaczenia pokrzywdzonych F. i S. na tą okoliczność, którzy wskazywali, że podsądny, widząc następnego dnia

efekt swojego nocnego zachowania, przestraszył się i w jakiś sposób chciał zrekompensować wyrządzone przez siebie szkody.

Składając wyjaśnienia w toku postępowania sądowego oskarżony w dalszym ciągu utrzymywał, że nie groził w żaden sposób A. F. (1), a w stosunku do G. S. działał w samoobronie, czemu Sąd nie dał wiary, dokonując oceny twierdzeń podsądnego złożonych już na etapie postępowania przygotowawczego.

Sąd Okręgowy odmówił przymiotu prawdziwości relacji oskarżonego, iż w dniu zdarzenia kupił on wódkę pokrzywdzonym, albowiem zrobiło mu się ich żal, gdyż przede wszystkim zachowanie takie jest sprzeczne z elementarnymi zasadami doświadczenia życiowego, bowiem człowiek otrzymujący wynagrodzenie za tydzień pracy w kwocie 1.000 zł nie sponsoruje obcym osobom wódki,

niejako z litości.
Nadto jeżeli
faktycznie podsądny
chciał zakupić
alkohol
pokrzywdzonym,
gdyż zrobiło mu
się ich „żał”, to
niezrozumiałe jest,
że udał się z
nimi do koczowiska,
albowiem mógł tego
dokonać jedynie w
jednym celu, tj. chęci
wspólnego wypicia
zakupionej wódki.

Nieprawdą jest
również, że G.
S. w momencie
kupowania przez
oskarżonego wódki
znajdował się z
nim w sklepie i
widział wówczas ile
O. M. ma w
portfelu pieniędzy.
Twierdzenia
oskarżonego na tą
okoliczność są nie
tylko sprzeczne z
zeznaniem
pokrzywdzonych
mężczyzn, lecz
przede wszystkim
przeczą im nagrania
z monitoringu
sklepu (...), na
których widać, jak
oskarżony - kupując
alkohol - jest sam.
Oczywiście kwestia
tego, czy podsądny
w sklepie kupował
wódkę sam, czy
też towarzyszył mu
jeden
pokrzywdzonych,
może uchodzić za
kwestię wtórną dla

rozstrzygnięcia sprawy, niemniej jednak podważa ona wiarygodność i linię obrony oskarżonego, który utrzymywał, że pokrzywdzeni, wiedząc ile ma przy sobie pieniędzy, chcieli go okraść. G. S. nie będąc w sklepie z oskarżonym podczas zakupu alkoholu, nie wiedział zatem ile on ma pieniędzy w portfelu, a więc twierdzenia podsądnego o rabunkowym motywie działań pokrzywdzonych upadają.

Skład orzekający nie dał również wiary oskarżonemu co do szczegółów związanych ze spożywaniem przez niego i pokrzywdzonych alkoholu w koczowisku bezdomnych.

Oskarżony, przedstawiając przebieg wydarzeń z tym związanych, relacjonował je zupełnie odmiennie od pozostałych uczestników tych wydarzeń. Sąd mógłby jeszcze zaakceptować fakt, że relacja podsądnego różniłaby się w kwestii szczegółów z

relacją
pokrzywdzonych,
niemniej jednak jest
ona diametralnie
inna. Jednocześnie
O. M. nie
przedstawił jej w
toku postępowania
przygotowawczego,
lecz odtworzył ją
w najdrobniejszych
szczegółach dopiero
przed Sądem.
Logicznym jest
natomiast, że
szczegóły wydarzeń,
których się było
uczestnikiem,
pamięta się najlepiej
w krótkim czasie po
zajściu. Tymczasem
oskarżony został
zatrzymany dopiero
12 listopada 2020
roku i wówczas nie
przedstawił
szczegółów
związanych z
wydarzeniami z nocy
z 26 na 27
września 2020 roku,
przedstawiając je
dopiero w toku
procesu. Mając na
uwadze, że w
momencie samego
zdarzenia było
ciemno i jedynym
źródłem światła w
kocowisku była
paląca się świeczka,
a nadto wszystkie
obecne na miejscu
osoby były pijane,
nie sposób uznać, że
w toku
postępowania
sądowego
oskarżonemu
przypomniały się

szczegóły
inkryminowanego
zdarzenia.

Wiarygodność
oskarżonego
podważają również
jego słowa
odnoszące się do
zawartości torby,
która rzekomo miała
mu zostać
skradziona przez G.
S.. O. M. przed
Sądem wyjaśniał, że
„26 września 2020
roku po skończeniu
pracy P. wypłacił
mi za tydzień 1.000
zł. Zawiózł mnie
na Rondo (...) i
tam pożegnałem
się z nim. Potem
skierowałem się na
Rondo (...) w
kierunku tramwaju,
wszedłem do
Biedronki, zrobiłem
zakupy, zapłaciłem
ok. 100 zł,
poszedłem w
kierunku stacji
autobusowej na R..
To była sobota,
często autobusy nie
jeździły, czekałem,
w związku z
tym odszedłem poza
teren dworca, żeby
zapalić. Podeszło
do mnie dwóch
mężczyzn i poprosiło
o zapalenie”,
którymi jak się
okazało byli
pokrzywdzeni G. S. i
A. S. (1). Oskarżony
utrzymywał, że w
jego torbie, w
której podobno miał

grzebać
pokrzywdzony S.,
znajdowały się
rzeczy pierwszej
potrzeby
podsądneho, gdyż
był w trakcie
przeprowadzki na
ul. (...) – widelec,
nóż sztućce, talerze
plastikowe i może
jakieś elementy
pościeli. Skład
orzekający za
całkowicie
nieprawdopodobne
uznał, by oskarżony
jadąc do pracy (a z
pracy miał wracać,
kiedy spotkał
pokrzywdzonych)
zabrał ze sobą
sztućce, a przede
wszystkim elementy
pościeli. Skład
orzekający nie
neguje, że O.
M. miał zamiar
zmienić miejsce
zamieszkania,
niemniej jednak w
dniu zdarzenia nie
przewoził swoich
rzeczy do nowego
mieszkania, lecz
wracał z pracy, co
każe powątpiewać w
rzeczywistą
zawartość torby
oskarżonego, a
zarazem
okoliczność, iż G.
S. w niej grzebał i
finalnie ją zabrał.

Skład orzekający
wyłącznie jako
nieudolną linię
obrony ocenił
wyjaśnienia

oskarżonego odnoszące się do „walki” jaka miała się odbyć pomiędzy nim i G. S., po tym jak O. M. miał nakryć pokrzywdzonego na penetrowaniu jego torby oraz obawy podsądnego o swoje życie i zdrowie. Relacja ta jest sprzeczna ze zgodnymi zeznaniami pokrzywdzonych, którzy stanowczo stwierdzili, że to O. M. najpierw uderzył w twarz A. F. (1), a następnie nożem zaatakował pozostałych pokrzywdzonych. Brak jest jednocześnie zdaniem składu orzekającego jakichkolwiek racjonalnych podstaw do twierdzenia, że pokrzywdzeni mieli się zmówić przeciwko oskarżonemu, który w ich koczowisku spędził cały następny dzień i noc, a nie zrobiłby tego z całą pewnością, jeśliby się ich obawiał. Zupełnie kuriozalnie brzmia przy tym tłumaczenia sprawcy, że A. S. (1) stanowił dla niego „zagrożenie”,

po czym spędza w jego towarzystwie kolejną dobę i pije z nim alkohol.

Zupełnie nieprawdopodobne były także wyjaśnienia oskarżonego, w których utrzymywał, że pokrzywdzeni dosypali mu jakichś środków odurzających lub psychotropowych, po których czuł się senny. Jednocześnie po raz kolejny Sąd wskazuje, że jeżeli prawdziwa byłaby wersja wydarzeń przytoczona przez oskarżonego, wówczas jego zachowanie po samym zdarzeniu pozbawione byłoby jakiegokolwiek logiki. O. M. nie tylko po wydarzeniach mających miejsce w nocy z 26 na 27 września 2020 roku pozostał w koczowisku pokrzywdzonych przez cały następny dzień i noc (tłumaczenia, że został z A. S. (1), gdyż pokrzywdzony bał się zostać sam są całkowicie niewiarygodne), lecz przede wszystkim nie zgłosił na policję faktu, że został rzekomo napadnięty przez

pokrzywdzonych, którzy chcieli go okraść i w związku z tym musiał się bronić. Tłumaczenia, że podsądny był w szoku mogłyby wyjaśniać jego zachowanie zaraz po zdarzeniu, niemniej jednak nie złożył on żadnego zawiadomienia o popełnieniu, bądź próbie popełnienia przestępstwa na jego osobie nawet później, a został zatrzymany dopiero 12 listopada 2020 roku.

W toku postępowania sądowego O. M. koncentrował się przede wszystkim na ukazaniu G. S. jako prowodyra całej awantury, jako nieprzyjemnego człowieka, który nie lubił pracować i nie pomagał na co dzień pozostałym pokrzywdzonym, co było jednak nieprawdą, albowiem nie wspominali w żaden sposób o tym zarówno A. S. (1), jak i A. F. (1), a nadto pozytywne zdanie o G. S. mieli również pracownicy sklepu (...), z którymi

spotykał się on na co dzień – A. L. i M. B..

Niepotwierdzone zeznaniami A. S. (1) i A. F. (1) były także twierdzenia oskarżonego odnoszące się do przebiegu następnego dnia po zdarzeniu, poza niekwestionowaną okolicznością, że oskarżony chciał wezwać pogotowie dla pokrzywdzonego S..

Wyjaśniając przed Sądem oskarżony w dalszym ciągu utrzymywał, że A. F. (1) pozwoliła mu zabrać plecak należący do G. S., czemu skład orzekający nie dał wiary, uznając to wyłącznie za przygotowaną przez podsądnego linię obrony. Niezależnie jednak od powyższego, nawet gdyby rzeczywiście tak było, że pokrzywdzona F. pozwoliła O. M. na zabór mienia pokrzywdzonego S., to i tak swoim działaniem wypełnił on znamiona zarzucanego mu czynu zabronionego z tym związanego. Oskarżony utrzymywał również, że G. S. zabrał

należącą do niego torbę, niemniej jednak kiedy w krótkim czasie po zdarzeniu pokrzywdzonemu S. udzielana była pomoc medyczna, nie posiadał on przy sobie żadnej torby, w tym w szczególności stanowiącej własność sprawcy. Okoliczność ta pozwala na wysnucie jednoznacznego wniosku, że G. S. nie dopuścił się przywłaszczenia ruchomości należących do oskarżonego, a odmienne twierdzenia nie zasługują na obdarzenie ich przymiotem wiarygodności.

Żadnego potwierdzenia w dowodach nie znalazły również przypuszczenia oskarżonego, iż G. S. doprowadził do pożaru, w którym zginęli A. F. (1) i A. S. (1).

O. M., ustosunkowując się do złożonych przez siebie wyjaśnień w toku postępowania przygotowawczego, całkowicie nieprzekonująco tłumaczył, że nie przedstawił wówczas

szczegółowo okoliczności zdarzenia, albowiem nie mógł się skupić, a wszystkie jego myśli koncentrowały się na jego rodzinie i dzieciach. Sąd Okręgowy stanowczo zaznacza, iż oskarżony został zatrzymany po ok. 1,5 miesiąca od zdarzenia, a więc miał wystarczająco wiele czasu na przypomnienie sobie szczegółów zdarzenia i jego przebiegu. Twierdzenia podsądnego, że był zdenerwowany i rozkojarzony, co uniemożliwiło mu odtworzenie przedmiotowego zajścia, nie zasługują na wiarę w jakimkolwiek zakresie. Sąd nie dał także wiary oskarżonemu, że dopiero w areszcie przypomniał sobie szczegóły wydarzeń z nocy z 26 na 27 września 2020 roku, wręcz przeciwnie - w ocenie składu orzekającego podczas pobytu w izolacji O. M. stworzył swoją wersję wydarzeń, na której oparł linię obrony w niniejszej sprawie.

		Odpowiadając na pytanie oskarżyciela publicznego O. M. całkowicie niewiarygodnie tłumaczył, iż myślał, że obaj pokrzywdzeni mężczyźni są w zмовie i chcą go zaatakować, dlatego w samoobronie ranił nie tylko G. S., lecz również A. S. (1). Jednocześnie podsądny stanowczo stwierdził, że A. S. (1) w żaden sposób go nie atakował, a więc trudno tłumaczyć zranienie pokrzywdzonego S. przez oskarżonego instynktem samozachowawczym.	
1.1.1.	zeznania świadków: - A. P. (1) (k. 249 – 250), - M. K. (k. 324 – 325)	Zeznania świadków nie miały żadnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie, albowiem A. P. (2) znała wprawdzie osobę oskarżonego, jednakże nie utrzymywała z nim żadnego kontaktu, a M. K. jedynie wynajmowała pokój O. M. i nie znała bliżej jego osoby.	
1.1.1.	zeznania świadka I. M. (k. 253)	Świadek będący synem oskarżonego skorzystał z przysługującego mu	

		prawa do odmowy składania zeznań.	
1.1.1.	dokumenty: - notatka służbowa z użycia psa służbowego policji (k. 8), - notatka urzędowa z dnia 27 września 2020 roku (k. 9), - notatka służbowa z dnia 21 października 2020 roku (k. 174), - protokoły badania stanu trzeźwości analizatorem wydechu (k. 226, 258 - 259)	Przedmiotowe dowody nie miały żadnego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie.	
1.1.1.	sprawozdanie HE.5480. (...).2020 z przeprowadzonych czynności kryminalistycznych z zakresu badań antroposkopijnych (k. 328 – 329)	Przedmiotowa opinia nie miała żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.	
1.1.1.	opinia HE. (...). (...).2021 z przeprowadzonych badań kryminalistycznych z zakresu badań daktyloskopijnych (k. 426 – 433)	Wskazana opinia była nieprzydatna dla ustalenia stanu faktycznego w przedmiotowej sprawie, albowiem na badanych przedmiotach nie ujawniono śladów daktyloskopijnych bądź nie zakwalifikowano ich do identyfikacji ze względu na niewystarczającą	

		liczbę cech szczególnych.	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przy każdym czynie wskazać oskarżonego.	
	1.3. Podstawa prawna skazania niezgodna z zarzutem	Czyn wskazany w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku	O. M.
	1.4. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem	Czyn wskazany w punkcie 3 części rozstrzygającej wyroku	O. M.
	1.5. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem	Czyn wskazany w punkcie 4 części rozstrzygającej wyroku	O. M.
	1.6. Podstawa prawna skazania zgodna z zarzutem	Czyn wskazany w punkcie 5 części rozstrzygającej wyroku	O. M.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej.			
3.1.1. art. 156 § 1 pkt 2 k.k. „kto powoduje ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci: innego ciężkiego kalectwa, ciężkiej choroby nieuleczalnej lub			

długotrwałej,
choroby realnie
zagrożącej życiu,
trwałej choroby
psychicznej,
całkowitej albo
znacznej trwałej
niezdolności do
pracy w zawodzie lub
trwałego, istotnego
zeszpecenia lub
zniekształcenia
ciała, podlega karze
pozbawienia
wolności na czas nie
krótszy od lat 3”.

**art. 160 §
1 k.k.** „kto
naraża człowieka
na bezpośrednio
niebezpieczeństwo
utruty życia albo
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu, podlega
karze pozbawienia
wolności do lat 3”.

**art. 11 § 2
k.k.** „jeżeli czyn
wyczerpuje
znamiona określone
w dwóch albo
więcej przepisach
ustawy karnej, sąd
skazuje za jedno
przestępstwo na
podstawie
wszystkich
zbiegających się
przepisów”.

W pierwszej
kolejności Sąd nie
podzielił poglądu
prokuratora
wyrażonego
zarówno w akcie
oskarżenia, jak i w
stanowisku

zawartym po przesłuchaniu biegłego J. O. na rozprawie w dniu 29 listopada 2021 roku, iż brak było podstaw do przypisania oskarżonemu w opisie czynu zawartego w punkcie I aktu oskarżenia i jego kwalifikacji prawnej także w kumulatywnej kwalifikacji narażenia pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, albowiem kwalifikacja z art. 156 § 1 pkt 2 k.p.k. pochłania to narażenie. Sąd Okręgowy zaznacza w tym miejscu, że w doktrynie i orzecznictwie wskazuje się, że art. 160 k.k. pozostaje w niewłaściwym zbiegu z tymi przepisami, które określają typy czynów zabronionych, charakteryzujących się umyślnym spowodowaniem śmierci człowieka lub umyślnym ciężkim uszczerbkiem na zdrowiu, gdyż zamiar i skutek dalej idący "pochłania" zamiar i skutek o mniejszym stopniu

społecznej
szkodliwości. Jak
wskazuje się w
doktrynie: „Umyślne
spowodowanie
śmierci człowieka
lub ciężkiego
uszczerbku na
zdrowiu, które
poprzedził stan
narażenia tych dóbr
na bezpośrednie
niebezpieczeństwo
ich utraty, należy
kwalifikować
wyłącznie na
podstawie
przepisów
typizujących
zabójstwo (art. 148
§ 1–4 KK)
lub spowodowanie
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu (art. 156
§ 1 KK). Między tymi
przepisami a art. 160
§ 1–2 KK zachodzi
zbieg niewłaściwy
(subsidiarność
milcząca).
Wprawdzie czyny
te, podejmowane
zarówno w zamiarze
bezpośrednim jak
i w ewentualnym,
przechodzą również
przez etap narażenia
życia człowieka
lub zdrowia na
bezpośrednie
niebezpieczeństwo,
to jednak element
ten nie daje
podstawy do
zakwalifikowania
działania sprawcy
z art. 160 §
1–2 KK, skoro
zamiar sprawcy
obejmuje nie tylko

stworzenie sytuacji, w której życie lub zdrowie człowieka jest narażone na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty, lecz idzie dalej w kierunku ich naruszenia (wyr. SN z 14.3.1973 r., III KR 11/73, PiP 1975, Nr 11, s. 114). Zasadne jest zastosowanie konstrukcji właściwego zbiegu przepisów art. 156 § 1 i art. 160 § 1 – 2 w zw. z art. 11 § 2 KK, jeśli sprawca działając z zamiarem spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu wytworzył jednocześnie stan narażenia na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia. W takim przypadku dopiero w ramach kumulatywnej kwalifikacji prawnej w pełni można oddać rozmiar i charakter stanu narażenia, jaki sprawca wytworzył umyślnym zмирaniem do naruszenia dobra” – tak: komentarz pod red. S. 2021, wyd. 26/R. K. do art. 160 k.k. – Legalis.

Przenosząc powyższe uwagi na grunt niniejszej

sprawy zważyć
należy, iż konieczne
było - z uwagi
na treść opinii
biegłego z zakresu
medycyny sądowej -
uzupełnienie opisu
przypisanego
oskarżonemu w
pkt 1 części
rozstrzygającej
wyroku czynu
popelnionego na
szkodę G. S.
o ustalenie, że
sposób działania
O. M. narażał
pokrzywdzonego na
bezpośrednie
niebezpieczeństwo
utraty życia, a tym
samym uzupełnienie
kwalifikacji prawnej
przypisanego
oskarżonemu w
pkt 1 części
rozstrzygającej
wyroku
przestępstwa o art.
160 § 1 k.k., a tym
samym przypisano
oskarżonemu
popelnienie
przestępstwa z art.
156 § 1 pkt 2 k.k. w
zw. z art. 160 § 1 k.k.
w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W związku z
przyjętą przez Sąd
kwalifikacją
przypisanego
oskarżonemu w
pkt 1 części
rozstrzygającej
wyroku czynu
poczynić należy w
pierwszej kolejności
rozważania na temat
znamion

zarzuconego i
przypisanego O. M.
w kumulatywnej
kwalifikacji
przestępstwa z art.
156 § 1 pkt 2 k.k.

Jak już wskazywano
powyżej zgodnie z
przepisem art. 156
§ 1 pkt 2
k.k. kto powoduje
ciężki uszczerbek na
zdrowiu w postaci:
innego ciężkiego
kalectwa, ciężkiej
choroby
nieuleczalnej lub
długotrwałej,
**choroby realnie
zagrożającej
życiu,** trwałej
choroby psychicznej,
całkowitej albo
znacznej trwałej
niezdolności do
pracy w zawodzie lub
trwałego, istotnego
zeszcpecenia lub
zniekształcenia
ciała, podlega karze
pozbawienia
wolności na czas nie
krótszy od lat 3.

Określony w art.
156 § 1 k.k.
skutek musi być
objęty winą umyślną
sprawcy, co wymaga
ustalenia, iż chciał
on spowodować
albo godził się
ze spowodowaniem
ciężkiego
uszczerbku. Można o
tym wnioskować na
podstawie
intensywności siły
fizycznej, użytych

środków,
umiejscowienia
ciosów zadanych
pokrzywdzonemu
itp. Przepisy art. 156
§ 1 pkt 1, 2 k.k.
mogą pozostawać w
zbiegu z przepisami,
do których znamion
należy stosowanie
przemocy fizycznej
wobec osoby. Zbieg
kumulatywny
zachodzi wówczas,
gdy do zespołu
znamion
wchodzącego w grę
przepisu nie należą
skutki określone w
art. 156 § 1 k.k.
Czynność sprawcza
w przypadku tych
przestępstw polega
na „powodowaniu”
opisanych w art.
156 § 1 k.k.
skutków. Pojęcie to
obejmuje wszystkie
zachowania
pozostające w
związku
przyczynowym i
normatywnym ze
skutkiem (zob.
wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Warszawie z 19
września 1995 r., II
Akr 308/95, Prok.
i Pr. 1996, nr 7-8,
poz. 14 dodatek).
Zachowanie musi
obiektywnie
naruszać wynikającą
z naszej wiedzy
i doświadczenia
regułę postępowania
z dobrem prawnym,
jakim jest zdrowie
człowieka.

Przestępstwo określone w art. 156 § 1 pkt 1 i 2 k.k. może być popełnione umyślnie zarówno z zamiarem bezpośrednim, jak i z zamiarem wynikowym.

„Zamiar bezpośredni (dolus directus) polega na tym, że sprawca chce popełnić czyn zabroniony. Stanowiąca treść zamiaru bezpośredniego chęć ("chcenie") popełnienia czynu zabronionego jest aktem woli, której zaistnienie uwarunkowane jest świadomością obejmującą okoliczności tworzące zespół znamion przedmiotowych czynu zabronionego. Zamiar ewentualny (dolus eventualis) polega na tym, że sprawca wprawdzie nie chce popełnić czynu zabronionego, ale przewiduje realną możliwość jego popełnienia i na to się godzi. Jest to szczególna konstrukcja prawna, która odbiega od ustaleń psychologii, a także potocznego rozumienia zamiaru, wiążących jego zaistnienie z chęcią

realizacji
określonego celu
(tak: A. Marek,
Kodeks karny.
Komentarz, LEX,
2007, wyd. V).
Czyniąc zatem
rozważania na temat
strony podmiotowej
przestępstwa
ciężkiego uszczerbku
na zdrowiu należy
mieć na uwadze,
iż postać ciężkiego
uszczerbku
wymieniona w
przepisie art. 156 § 1
pkt 2 k.k. nie musi
być sprecyzowana w
świadomości
sprawcy. Jest to
zresztą często
niemożliwe, aby
sprawca mógł mieć
świadomość
dokładnego zarysu
wszystkich
następstw swojego
działania, częstokroć
trudnych do
ustalenia nawet
przez lekarza.
Wystarczającym jest
więc samo działanie
ze świadomością
możliwości
powstania krzywdy
daleko idącej, biorąc
pod uwagę tak
rodzaj użytych
narzędzi, jak i ilość
i siłę zadanych
uderzeń.
Odpowiedzialność
sprawcy za tą
kategorię
przestępstw
sprowadzić więc
można do
przypisania mu

zarzucanego
zamiaru
wyrządzenia
istotnego
uszczerbku w
dobrostanie
pokrzywdzonego, a
nie uszkodzenia
konkretnego
narządu czy też
określonego czasu
trwania zakłóceń
jako funkcjonowania
(por. wyrok Sądu
Apelacyjnego w
Krakowie z dnia
10 lipca 1996 roku,
sygn. akt II AKa
141/96, KZS 1996,
Nr 7-8, poz. 53).

Materiał dowodowy
zgromadzony w
niniejszej sprawie
jednoznacznie
wskazuje zdaniem
Sądu, że w
nocy z dnia 26
na 27 września
2020 roku podczas
libacji alkoholowej
odbywającej się w
koczuwisku
położonym na
terenach zielonych
nad W. w okolicy
Mostu Ś. R. w P.,
w której brali udział
oskarżony O. M. oraz
pokrzywdzeni G. S.,
A. S. (1) i A.
F. (1), doszło do
nieuzasadnionego
niczym wybuchu
agresji ze strony
oskarżonego, który
najpierw uderzył w
twarz pokrzywdzoną
F., a następnie
używając noża

zaatakował G. S.,
następnie A. S. (3).
G. S. został przez
sprawcę
kilkukrotnie
ugodzony nożem
w okolice rąk i
jeden raz w klatkę
piersiową.

Z dokumentacji
lekarskiej oraz opinii
biegłego z zakresu
medycyny sądowej
J. O. wynika,
że na skutek
opisanych wyżej
działań oskarżonego
(ciosów zadawanych
nożem w okolice rąk
i klatki piersiowej)
pokrzywdzony G.
S. doznał ran
kłutych okolic łokcia
lewego oraz klatki
piersiowej po stronie
lewej z towarzyszącą
odmą opłucnową
lewostronną, które
to obrażenia
stanowiły ciężki
uszczerbek na
zdrowiu
pokrzywdzonego w
postaci choroby
realnie zagrażającej
życiu. Składając w
niniejszej sprawie
opinię ustną biegły
O. jednoznacznie
wypowiedział się,
że odma mająca
miejsce u G.
S. musiała być
odbarczona już w
warunkach SOR
w trybie pilnym,
albowiem jego stan
był na tyle
niestabilny i na tyle

utrudniał oddychanie, że mógł pogorszyć dalsze rokowania pacjenta. Biegły J. O. zaznaczył, że bez pomocy lekarskiej udzielonej G. S. istniało realne zagrożenie, że doszłoby albo do jego śmierci, albo do wystąpienia dalszego ciężkiego uszczerbku.

Powyższe okoliczności jednoznacznie w ocenie Sądu Okręgowego pozwalają na ustalenie, że pokrzywdzony S. na skutek działania oskarżonego doznał uszczerbku na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu i był narażony na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia, tj. oskarżony dopuścił się popełnienia na jego szkodę przestępstwa z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W tym miejscu rozważyć należy, czy w przedmiotowej sprawie oskarżony działał w obronie koniecznej (co konsekwentnie utrzymywał od końca postępowania

przygotowawczego
aż do zamknięcia
przewodu
sądowego), bądź
też miało miejsce
przekroczenie jej
granic, co
stanowiłoby
okoliczność
wyłączającą
bezprawność czynu
bądź też miałoby
znaczenie dla
wymiaru kary.

Zgodnie z art. 25 §
1 k.k. „nie popełnia
przestępstwa, kto w
obronie koniecznej
odpiera
bezpośredni,
bezprawny zamach
na jakiegokolwiek
dobro chronione
prawem”.

Zarówno w
doktrynie jak i
orzecznictwie
przyjmuje się, że
obrona konieczna
powinna być
proporcjonalna i
współmierna do
ataku, zaś
proporcjonalność i
współmierność
obrony winna być
oceniana jako
wypadkowa wielu
czynników, tj.
intensywności,
natężenia działań
agresywnych,
okoliczności zajścia,
a także właściwości
i cech atakującego
i atakowanego. Stąd
też zastosowanie
instytucji obrony

koniecznej wymaga
prawidłowego,
precyzyjnego
odtworzenia jego
przebiegu, w tym
zamiaru
towarzyszącego
działaniom każdego
z uczestników.
Obrona konieczna
występuje w
przypadku
aktywności obydwu
stron przestępstwa,
zakłada ona akcję
- bezprawny zamach
na jakiegokolwiek
dobro chronione
prawem, co jest
istotą każdego
przestępstwa, ale
także interakcję
- odpieranie tego
zamachu.
Uwolnienie od
odpowiedzialności
karnej osoby, która
przeciwstawia się
zamachowi,
powodując
negatywne skutki
dla drugiej strony
owego starcia,
następuje w wyniku
ustalenia
bezprawności
zamachu,
konieczności jego
odparcia, a przede
wszystkim
bezpośredniości
zamachu. Sąd
uniewinnia, na
podstawie art. 25 § 1
k.k. tego, kto swym
działaniem wypełnił
znamiona czynu
kwalifikowanego
przez prawo karne,
ale musiał tak

postąpić, jeśli w sytuacji nagłej, dynamicznej, trudno kontrolowanej, niebezpiecznej, podjął możliwe kroki i zastosował dostępne środki, by odeprzeć bezpośredni, bezprawny zamach” (zob. wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 października 2017 roku w sprawie II AKa 231/17, Legalis nr 1692687).

Obrona konieczna polega więc na odpieraniu zamachu, który musi być, po pierwsze - bezprawny, po drugie - bezpośredni.

Warunkiem dopuszczalności odpierania zamachu kosztem dobra napastnika, nie jest brak możliwości uniknięcia zagrożenia dla zaatakowanego zamachem dobra w inny sposób, niż przez poświęcenie dobra napastnika. Zaatakowany ma prawo odpierać zamach kosztem dobra napastnika, nawet wtedy, gdy była realna możliwość uniknięcia zagrożenia dla zaatakowanego

dobra w inny sposób
(np. możliwość
ucieczki). Sens
obrony koniecznej
to nie tylko
względ na ochronę
zaatakowanego
dobra, ale także
respektowanie
zasady, iż prawo nie
powinno ustępować
przed bezprawiem.
Osoba napadnięta
ma prawo odpierać
zamach wszelkimi
dostępnymi
środkami, które
są konieczne do
zmuszenia
napastnika do
odstąpienia od
kontynuowania
zamachu.

Wystarczającym
warunkiem uznania,
że oskarżony działał
w obronie
koniecznej jest
ustalenie, że
świadomy istnienia
bezpośredniego i
bezprawnego
zamachu na
jakikolwiek dobro
chronione prawem,
zamach ten odpierał,
stosując sposób
obrony współmierny
do
niebezpieczeństwa.

Mając na uwadze
realia niniejszej
sprawy, nie sposób
jednakże
przyjmować, ażeby
w czasie zdarzenia
mającego miejsce w
koczowisku
zajmowanym przez

pokrzywdzonych w nocy z dnia 26 na 27 września 2020 roku, faktycznie doszło ze strony pokrzywdzonego G. S. do ataku na jakiegokolwiek dobro O. M. (w szczególności zdrowie), a tym samym, ażeby oskarżony miał uzasadnione podstawy do stosowania obrony koniecznej. W tym wypadku oczywistym jest także to, iż przy przyjęciu braku zamachu, nie sposób mówić o jego bezprawności czy bezpośredniości. Mając powyższe na uwadze brak było podstaw do rozważań na temat możliwości przekroczenia przez oskarżonego granic obrony koniecznej.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym przede wszystkim spójnych zeznań pokrzywdzonych wskazuje na niczym nieuzasadniony wybuch agresji ze strony podsądnego, który miał miejsce podczas wspólnego spożywania alkoholu.

Jednocześnie wszyscy

pokrzywdzeni
stanowczo
zaznaczyli, że w
żaden sposób nie
prowokowali osoby
oskarżonego, jak
również nie zabrali
należącego do niego
mienia. Odmienne
wyjaśnienia
oskarżonego nie
znalazły swojego
odzwierciedlenia w
materiale
dowodowym
zgromadzonym w
toku niniejszego
postępowania, który
został oceniony
jako wiarygodny
i na którego
podstawie ustalono
stan faktyczny (w
szczególności
oskarżony nie
potrafił wyjaśnić
racjonalnie w jaki
sposób wszedł w
posiadanie noża,
którym następnie
ranił G. S.,
nie wskazywał, by
doznał w trakcie
zdarzenia
jakichkolwiek
obrażeń, a jego
relacja była coraz
bardziej szczegółowa
w miarę trwania
postępowania
karnego, co
zaprzecza istocie
ludzkiego umysłu,
który najlepiej
zapamiętuje
wydarzenia w
krótkim odstępie
czasu od ich
zaistnienia).
Twierdzenia

pod sądnego na okoliczność działania przez niego w ramach obrony koniecznej zostały już omówione przez Sąd podczas oceny tego dowodu i nie ma podstaw do powielania rozważań w tym zakresie.

Sąd zatem uznał, że O. M. w nocy z dnia 26 na 27 września 2020 roku zupełnie bez powodu zaatakował podczas wspólnego spożywania alkoholu osobę G. S. i ranił go nożem, powodując u niego obrażenia stanowiące ciężki uszczerbek na zdrowiu w postaci choroby realnie zagrażającej życiu i narażał go jednocześnie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia. Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości jednocześnie umyślność działania oskarżonego i to z zamiarem bezpośrednim spowodowania ciężkich obrażeń u pokrzywdzonego, gdyż wskazuje na to użyte narzędzie w postaci noża i sposób jego użycia – miejsce zadania

ciosów, w tym w klatkę piersiową, gdzie znajdują się newralgiczne dla życia człowieka organy. Zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości także, że oskarżony jako dorosły człowiek musiał zdawać sobie sprawę z możliwych następstw swojego działania, w tym nawet zagrożenia bezpośredniego dla życia pokrzywdzonego.

Stąd przyjęta przez Sąd kwalifikacja prawna czynu oskarżonego z art. 156 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 160 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. jest w pełni zasadna.

Mając na uwadze, że zachowanie oskarżonego wyczerpało znamiona określone w dwóch przepisach ustawy karnej zasadne było zastosowanie konstrukcji ujętej w art. 11 § 2 k.k.

Oczywiście ustalenie umyślności jako znamienia strony podmiotowej czynu przypisanego oskarżonemu nie przesądzało jeszcze o jego winie, a dopiero ją warunkowało (vide:

J. Z., „Karygodność i wina jako przesłanki odpowiedzialności, Prokuratura i Prawo 1998/6). W niniejszej jednak sprawie została spełniona także druga z pozytywnych przesłanek przypisania winy oskarżonemu, tj. ukończenie przez niego odpowiedniego wieku, a nie zachodziła żadna z negatywnych przesłanek przypisania jemu winy (okoliczności wyłączających winę). Oceniając stopień winy oskarżonego wskazać należy, że nie zachodziły w stosunku do niego jakiegokolwiek szczególne okoliczności wyłączające czy ograniczające winę. W szczególności nie był on w chwili czynu niepoczytalny, ani też jego zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem nie była ograniczona w sposób prawnie relewantny. Jakkolwiek znajdował się on w chwili czynu pod wpływem alkoholu, to jednak, biorąc pod uwagę art. 31 § 3 k.k. tego rodzaju stan nie

miął jakiegokolwiek znaczenia prawnego, skoro oskarżony sam się w ten stan wprawił, wypijając alkohol. Jako osoba dorosła miał on świadomość, jaki wpływ na jego zachowanie może mieć alkohol.

3.2.1

art. 278 § 1 k.k. „kto zabiera w celu przywłaszczenia cudzą rzecz ruchomą, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”.

Opisane w art. 278 § 1 k.k. przestępstwo kradzieży, należy do kategorii tzw. przestępstw kierunkowych. Wymagane jest, by zachowanie sprawcy było ukierunkowane na określony cel, którym jest przywłaszczenie cudzej rzeczy ruchomej. Celem działania sprawcy musi być zatem włączenie tej rzeczy do swojego majątku, objęcie jej w posiadanie lub postępowanie z nią, jak z własną. Przedmiotem czynności wykonawczej jest cudza rzecz ruchoma, co

oznacza, że ma ona właściciela i jest nim inna osoba, niż sprawca.

Działanie oskarżonego w zakresie omawianego czynu zabronionego wyczerpywało znamiona występku z art. 278 § 1 k.k. O. M., opuszczając koczowisko pokrzywdzonych, zabrał ze sobą należące do G. S. ruchomości w postaci plecaka sportowego z zawartością pieniędzy w kwocie 40 euro oraz bluzy sportowej D. G., a także pary obuwia sportowego marki A. o łącznej wartości 1.000 zł. Oskarżony przyznał się do zaboru wskazanego mienia, utrzymując, że pozwoliła mu na to A. F. (1) (G. S. miał uprzednio zabrać torbę należącą do sprawcy), czemu Sąd nie dał wiary, przy czym nawet jeżeli byłaby to prawda, to oskarżony swoim działaniem i tak wypełnił znamiona kradzieży, zabrał bowiem w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome.

Od strony podmiotowej Sąd uznał, że oskarżony działał w sposób umyślny, z zamiarem bezpośrednim, albowiem chciał on dokonać zaboru rzeczy należących do pokrzywdzonego G. S. i jednocześnie nie zachodziła żadna z okoliczności wyłączających lub ograniczających jego winę.

3.3.1.

art. 157 § 1 k.k. „kto powoduje naruszenie czynności narządu ciała lub rozstrój zdrowia, inny niż określony w art. 156 § 1, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5”.

W treści art. 157 § 1 k.k. określony został jeden z typów spowodowania naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia, innego niż określony w art. 156 § 1 k.k. Kodeks karny dzieli te „inne” naruszenia czynności narządu ciała lub rozstroju zdrowia na dwie kategorie, przyjmując za

kryterium podziału okres trwania naruszenia narządu ciała lub rozstroju zdrowia „dłużej niż 7 dni” i „nie dłużej niż 7 dni”. Można więc na tej podstawie wyróżnić, obok ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, o którym jest mowa w art. 156 k.k., średni uszczerbek na zdrowiu, trwający dłużej niż 7 dni (art. 157 § 1 k.k.) oraz lekki uszczerbek na zdrowiu, trwający nie dłużej niż 7 dni. Podział uszczerbków na zdrowiu w art. 157 k.k. na średnie i lekkie odgrywa rolę przy kwalifikacji typów popełnionych umyślnie.

Przedmiotem ochrony w przypadku przestępstw określonych w art. 157 § 1 k.k. jest zdrowie.

Przestępstwa określone w art. 157 § 1 k.k., popełnione w formie działania, mają charakter powszechny, tzn. mogą być popełnione przez każdego. Z uwagi na to, że są to przestępstwa skutkowe, w formie zaniechania mają charakter indywidualny -

mogą być
popelnione tylko
przez osobę, na
której ciążył prawny,
szczególny
obowiązek
zapobiegnięcia
nastąpienia
uszczerbku na
zdrowiu. Skutek
określony w art.
157 § 2 k.k.
oddziela od skutku
charakteryzującego
typ czynu
zabronionego
opisanego w art.
157 § 1 k.k. okres
trwania naruszenia
czynności narządu
ciała lub rozstroju
zdrowia nie dłużej
niż 7 dni.

Przestępstwo
określone w art. 157
§ 1 k.k. może być
popelnione
umyślnie zarówno z
zamiarem
bezpośrednim, jak
i z zamiarem
wynikowym.
Konieczne jest
również w wypadku
przestępstwa
określonego w art.
157 § 1 k.k. sięgnięcie
do konstrukcji
zamiaru ogólnego.
Sprawca nie musi
uświadamiać sobie i
na przykład chcieć,
aby powodowany
przez niego
uszczerbek na
zdrowiu trwał dłużej
niż 7 dni albo
nie dłużej niż 7
dni. Wystarczy, dla

przyjęcia realizacji znamion typu określonego w art. 157 § 1 k.k., że sprawca chciał albo przewidując możliwość na to się godził, że spowodowany uszczerbek na zdrowiu nie będzie lekki. Natomiast warunkiem odpowiedzialności z art. 157 § 2 k.k. jest zaistnienie jakiegokolwiek uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia. Nieznaczne ślady na ciele np. niewielkie siniaki czy zadrapania nie stanowią uszkodzenia ciała i nie uzasadniają kwalifikacji z art. 157 k.k.

W niniejszej sprawie oskarżony swoim zachowaniem wypełnił w stosunku do pokrzywdzonego A. S. (1) wszystkie znamiona czynu zabronionego określonego w art. 157 § 1 k.k. W trakcie libacji alkoholowej mającej miejsce w nocy z 26 na 27 września 2020 roku w pustostanie zajmowanym przez A. S. (1) i jego konkubinę, z którymi pomieszkiwał również G. S.,

oskarżony z
niewiadomych
przyczyn stał się
bardzo agresywny i
zaatakował A. S. (1)
nożem, ugadzając go
w okolice rąk i udo,
powodując u niego
obrażenia w postaci
ran ciętych lewego
podudzia i lewej
dłoni, co skutkowało
u pokrzywdzonego
naruszeniem
czynności ciała na
okres dłuższy niż
7 dni. Oskarżony
nie kwestionował
w żaden sposób
faktu, iż dopuścił
się ataku na A.
S. (1) przy użyciu
noża, przy czym
usprawiedliwiał się,
twierdząc, iż myślał,
że pokrzywdzony S.
jest w zмовie z G. S..
Podczas pierwszego
przesłuchania w
toku postępowania
przygotowawczego
oskarżony przyznał
się do uszkodzenia
ciała
pokrzywdzonego
zgodnie z opisanym
zarzutem, a
uwzględniając
zgromadzony w
sprawie materiał
dowodowy
sprawstwo
oskarżonego należy
uznać za
udowodnione ponad
wszelką wątpliwość.

Sąd Okręgowy nie
miał także żadnych
wątpliwości w

zakresie winy
umyślnej
oskarżonego, co
do zarzucanego
mu czynu, działał
on z zamiarem
bezpośrednim
spowodowania
opisanych w wyroku
obrażeń, o czym
świadczy użyte
narzędzie w postaci
noża i sposób
jego użycia –
miejsce zadania
ciosów. Zdaniem
Sądu nie budzi
wątpliwości także,
że oskarżony jako
dorosły człowiek
musiał zdawać sobie
sprawę z możliwych
następstw swojego
działania, w tym
w postaci obrażeń
naruszających
czynności
zaatakowanych
narządów ciała na
czas dłuższy niż 7
dni. Nie zachodziły
w stosunku do
niego jakiegokolwiek
szczególne
okoliczności
wyłączające czy
ograniczające winę.
W szczególności nie
był on w chwili
czynu niepoczytalny,
ani też jego zdolność
do rozpoznania
znaczenia czynu i
pokierowania swoim
postępowaniem nie
była ograniczona
w sposób prawnie
relevantny.
Oskarżony
znajdował się

wprawdzie w chwili czynu pod wpływem alkoholu, niemniej jednak tego rodzaju stan nie miał jakiegokolwiek znaczenia prawnego, albowiem oskarżony sam się w ten stan wprawił, wypijając alkohol i winien mieć świadomość, do czego może to doprowadzić.

3.4.1.

art. 217 § 1 k.k. „kto uderza człowieka lub w inny sposób narusza jego nietykalność cielesną, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do roku”,

art. 190 § 1 k.k. „kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”.

art. 11 § 2 k.k. „jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo

więcej przepisach ustawy karnej, sąd skazuje za jedno przestępstwo na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów”.

Materiał dowodowy zgromadzony w przedmiotowym postępowaniu, w tym przede wszystkim zeznania pokrzywdzonej A. F. (2), pozwoliły na ustalenie, że w czasie zdarzenia z dnia 26 na 27 września 2020 roku oskarżony O. M. uderzył pokrzywdzoną otartą dłonią w twarz, od czego zaczęła się cała awantura w koczowisku, gdzie uczestnicy zdarzenia spożywali alkohol.

Swoim działaniem oskarżony naruszył nietykalność cielesną pokrzywdzonej F. rozumianą jako swobodę dysponowania swoim ciałem i zagwarantowaną człowiekowi wolność od fizycznych oddziaływań na jego ciało oraz wolność od niepożądanych doznań. Uderzeniem w twarz pokrzywdzonej oskarżony

spowodował
krzywdzący,
niepożądany
kontakt o
charakterze
fizycznym z ciałem
pokrzywdzonej
niebędący
naruszeniem
czynności narządu
ciała lub rozstrojem
zdrowia. Zgodnie
ze stanowiskiem
Sądu Najwyższego
nieprzyjemne
uczucie fizyczne
powstałe u
pokrzywdzonego, a
wywołane czynem
przestępnym
sprawcy, jest
wystarczającym
warunkiem do
przyjęcia, że doszło
do naruszenia
nietykalności
cielesnej (zob. wyrok
Sądu Najwyższego
z dnia 11 kwietnia
1938 r., II K
1862/37, OSN(K)
1938, nr 11, poz.
264). Oskarżony
działał umyślnie w
zamiarze
bezpośrednim.
Działanie sprawcy –
w zakresie elementu
kognitywnego –
związane było ze
świadomością, że
swoim zachowaniem
uderza w
nietykalność
cielesną
pokrzywdzonej, w
zakresie zaś
elementu
woluntatywnego –

sprowadziło się do chęci uderzenia.

Jednocześnie O. M. w trakcie inkryminowanego zdarzenia przystawił nóż do brody A. F. (1), mówiąc do niej „Ty kurwo, zabiję Cię”, co zważywszy na kontekst tej wypowiedzi w zestawieniu z całą sytuacją i brutalnością oraz bezwzględnością działania sprawcy (używającego noża) wzbudziło u pokrzywdzonej realną obawę jej spełnienia.

Wprawdzie oskarżony tłumaczył, że nie groził w żaden sposób pokrzywdzonej, lecz jedynie mówił, że ma siedzieć spokojnie i nie wykonywać gwałtownych ruchów, niemniej jednak Sąd nie dał wiary podsądnemu w tym zakresie, gdyż wersja oskarżonego nie wytrzymuje krytyki wobec konsekwentnych zeznań pokrzywdzonej, znajdujących potwierdzenie w zeznaniach pozostałych uczestników zdarzenia.

Odpowiedzialności karnej za występki opisany w art. 190 § 1 k.k. podlega zaś ten, kto grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona. W przekonaniu Sądu oskarżony, wypowiadając wobec A. F. (1) sformułowanie „Ty kurwo, zabiję Cię” niewątpliwie groził pokrzywdzonej pozbawieniem jej życia, czym wyczerpał wszystkie znamiona zarówno przedmiotowe, jak i podmiotowe przestępstwa z art. 190 § 1 k.k.

Zdaniem Sądu Okręgowego oskarżony działał z rozeznaniami wystarczającym do tego, by wybrać właściwy wariant działania i prawidłowo ocenić następstwa zamachu na dobro pokrzywdzonej. Oskarżony nie działał w stanie wyższej konieczności w żadnym z jej postaci, czy też w błędzie

co do elementów stanowiących przesłanki kontratypu, bądź też okoliczności wyłączającej winę, ani też w błędzie co do bezprawności czynu, bądź w błędzie co do okoliczności stanowiącej znamię czynu zabronionego.				
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie				
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu.	Przytoczyć okoliczności.	
O. M.	1	I	Sąd, wymierzając kary oskarżonemu za poszczególne przypisane mu przestępstwa, miał na uwadze wszystkie dyrektywy wymiaru kary wymienione w art. 53 k.k., zarówno przemawiające na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego. Przede wszystkim Sąd wziął pod uwagę konieczność zachowania proporcji między społeczną	

szkodliwością
popęlnionych przez
O. M. czynów, a
stopniem
zawinienia.

Jako okoliczności
obciążające
uwzględniono:

- rozmiar
spowodowanych
obrażeń ciała u
pokrzywdzonego,
doznane przez
pokrzywdzonego
obrażenia
stanowiące ciężki
uszczerbek na
zdrowiu i realnie
zagrożające jego
życiu,

- znaczny stopień
szkodliwości
społecznej czynu
oskarżonego, a przy
ocenie stopnia
społecznej
szkodliwości
przypisanego
oskarżonemu czynu
wzięto pod uwagę
rodzaj i charakter
naruszonego dobra,
rozmiary
wyrządzonej szkody
oraz sposób i
okoliczności
popęlnienia czynu,
w tym brutalność
działania O. M.,

- rodzaj i charakter
naruszonego dobra
chronionego
prawem, jakim jest
zdrowie człowieka
(art. 156 § 1 pkt
2 k.k.), skutek w
postaci powstania

obrażeń ciężkiego
uszczerbku na
zdrowiu
pokrzywdzonego,

- rozmiar szkody
wyrządzonej czynem
oskarżonego (skutki
dla zdrowia G. S.),

- popełnienie
przestępstwa pod
wpływem alkoholu
(co zgodnie z
orzecnictwem Sądu
Najwyższego - jako
że alkohol jest
często czynnikiem
kryminogennym -
stanowić powinno
zawsze okoliczność
obciążającą - vide:
wyrok Sądu
Najwyższego z dnia
15 listopada 1974r.,
V KR 315/74,
OSNKW
1975/2/24),

- brak skruchy,
żału i nie podjęcie
jakichkolwiek
działań, aby
zadośćuczynić
krzywdzie doznanej
przez
pokrzywdzonego,

- wyczerpanie swoim
zachowaniem
znamion
określonych w
dwóch przepisach
ustawy karnej.

Jako okoliczności
łagodzące
uwzględniono:

- dotychczasową
niekaralność

oskarżonego za
przestępstwa,

- prowadzenie w
miarę
ustabilizowanego
trybu życia, co
wynika z wywiadu
środowiskowego

- incydentalny w
życiu oskarżonego
charakter
popelnionego czynu
zabronionego.

Uwzględniając
powyższe Sąd uznał,
że karą adekwatną
do stopnia
społecznej
szkodliwości
przypisanego
oskarżonemu
przestępstwa z art.
156 § 1 pkt 2 k.k.
w zw. z art. 160 §
1 k.k. w zw. z art.
11 § 2 k.k., należy
uważając
wskazane powyżej
okoliczności
obciążające i
łagodzące, a zarazem
nie przekraczającą
stopnia winy
oskarżonego, będzie
**kara 3 lat
i 6 miesięcy
pozbawienia
wolności**
wymierzona na
podstawie art. 156 § 1
pkt 2 k.k. w zw. z art.
11 § 3 k.k.

Zdaniem Sądu
orzeczona wobec
oskarżonego kara za
przypisane O. M.
przestępstwo będzie

			karą adekwatną do stopnia winy i stopnia szkodliwości społecznej czynu przez niego popełnionego, stanowić będzie sprawiedliwą odpłatę za popełnione przestępstwo, a jednocześnie umożliwi mu refleksję nad powagą i skutkami jego zachowania, szczególnie pod wpływem alkoholu.
O. M.	3	II	Jako <u>okoliczności obciążające</u> przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd uwzględnił nagminność tego typu przestępstw kradzieży, wartość skradzionego mienia, która nie była relatywnie wysoka, niemniej jednak było to jedyne wartościowe mienie jakie G. S. posiadał oraz znaczny stopień szkodliwości społecznej jego czynu, a przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu czynu wzięto pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej szkody oraz sposób i

okoliczności
popęnienia czynu.
Zachowanie
oskarżonego
niewątpliwie było
nagane i społecznie
nie akceptowane,
a nadto popełnił
przypisane mu
przestępstwo z
niskich pobudek, bo
kierując się chęcią
zysku,
nieprzekonująco
argumentując ją
wyrównaniem
domniemanie
poniesionej szkody.
Podkreślić należy, iż
oskarżony działał z
pełnym
rozeznaniem i
świadomością swego
przestępczego
zachowania.

Jednocześnie jako
okoliczności
łagodzące Sąd miał
obowiązek
uwzględnić
dotychczasową
niekaralność
oskarżonego za
przestępstwa oraz
prowadzenie w
miarę
ustabilizowanego
życia.

Uwzględniając
powyższe Sąd uznał,
że karą adekwatną
do stopnia
społecznej
szkodliwości
przypisanego
oskarżonemu
przestępstwa,
należy

			uwzględniając wskazane powyżej okoliczności obciążające i łagodzące, a zarazem nie przekraczając stopnia winy oskarżonego, będzie wymierzona mu na podstawie art. 278 § 1 k.k. kara 4 miesięcy pozbawienia wolności.
O. M.	4	III	Jako <u>okoliczności obciążające</u> uwzględniono: - rozmiar spowodowanych obrażeń ciała u pokrzywdzonego skutkujących naruszeniem czynności ciała na okres powyżej 7 dni, - znaczny stopień szkodliwości społecznej czynu oskarżonego, a w szczególności sposób i okoliczności popełnienia czynu, w tym gwałtowność reakcji O. M., która całkowicie nie przystawała do sytuacji, - rodzaj i charakter naruszonego dobra chronionego prawem, jakim jest zdrowie człowieka, a także szeroko pojęta wolność od agresji zewnętrznej,

- okoliczności zdarzenia, użycie noża

- rozmiar szkody wyrządzonej czynem oskarżonego (skutki dla zdrowia A. S. (1)),

- popełnienie przestępstwa pod wpływem alkoholu.

Jako okoliczności łagodzące uwzględniono:

- dotychczasową niekaralność oskarżonego za przestępstwa,

- przyznanie się do winy,

- prowadzenie w miarę ustabilizowanego trybu życia,

- incydentalny w życiu oskarżonego charakter czynu zabronionego,

- wyrażoną skruchę oraz zaproponowanie kolejnego dnia po zdarzeniu wezwanie karetki pogotowia.

Uwzględniając powyższe Sąd uznał, że karą adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości przypisanego oskarżonemu przestępstwa z art. 157 § 1 k.k., należy

uwzględniającą
wskazane powyżej
okoliczności
obciążające i
łagodzące, a zarazem
nie przekraczającą
stopnia winy
oskarżonego, będzie
**kara 8 miesięcy
pozbawienia
wolności.**

Obrońca
oskarżonego
twierdził, że
pomiędzy jego
mandantem, a A.
S. (1) doszło do
pojednania,
albowiem oskarżony
pozostał w
pustostanie, doszło
do wyjaśnienia
sytuacji, mężczyźni
dalej razem
przebywali, a
podsądny
proponował
wezwanie
pogotowia,
natomiast oskarżony
prosił o zakup
wódki, co
uzasadniałoby
nadzwyczajne
złagodzenie kary
wobec O. M. w
oparciu o art. 60 § 2
pkt 1 k.k. Pojednaniu
pomiędzy
oskarżonym i
pokrzywdzonym
przeczy jednak sama
postawa A. S. (1),
który po rzekomym
„pojednaniu” złożył
wniosek o ściganie
oskarżonego, a więc
czuł się on przez
niego

			pokrzywdzonym i utrzymywał tak konsekwentnie podczas kolejnych zeznań, w tym okazania.
O. M.	5	IV	<u>Okoliczności obciążające:</u> - stopień społecznej szkodliwości czynu popełnionego przez oskarżonego był bardzo wysoki, albowiem działaniem swoim oskarżony godził w tak istotne dobra prawne, jak nietykalność cielesna, tj. wolność człowieka od fizycznych oddziaływań na jego ciało oraz wolność od poczucia obawy i strachu popełnienia przestępstwa na jego szkodę, - działanie bez jakiegokolwiek powodu, - kierowanie agresji wobec osoby słabszej od niego fizycznie, - reagowanie w sposób niewspółmierny do okoliczności, - działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu, - brak jakiegokolwiek skruchy i żalu

- wyczerpanie swoim zachowaniem znamion określonych w dwóch przepisach ustawy karnej.

Jako okoliczność łagodzącą przyjęto wyłącznie uprzednią niekaralność oskarżonego oraz prowadzenie w miarę ustabilizowanego trybu życia, co wynika z wywiadu kuratora. Mając na uwadze względy prewencji generalnej i funkcję kary w kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa, Sąd uznał za konieczne umocnienie przekonania w społeczeństwie, że popełnianie przestępstw przeciwko wolności człowieka bez jakiegokolwiek racjonalnego powodu, jest nieopłacalne, napotyka zdecydowany sprzeciw i reakcję organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości, skutkując poniesieniem adekwatnej odpowiedzialności karnej.

			Mając zatem na uwadze wszystkie wyżej wymienione okoliczności obciążające i łagodzące, Sąd wymierzył O. M. za przestępstwo z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na podstawie art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. karę 4 miesięcy pozbawienia wolności.
O. M.	6	I - IV	Z uwagi na fakt, iż oskarżony O. M. przypisane w pkt 1, 3, 4 i 5 części rozstrzygającej wyroku przestępstwa popełnił w warunkach realnego zbiegu przestępstw, zgodnie z brzmieniem obecnie i w czasie czynów obowiązujących przepisów art. 85 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. Sąd zobligowany był do wymierzenia oskarżonemu kary łącznej, określając jej wysokość w granicach powyżej najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa (czyli od 3 lat i 7 pozbawienia wolności) do ich sumy (czyli 4

lat i 10 miesięcy pozbawienia wolności). Mając na względzie powyższe uregulowania na podstawie art. 85 § 1 i § 2 k.k. oraz art. 86 § 1 k.k. orzeczone wobec oskarżonego w punktach 1, 3, 4 i 5 wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności Sąd połączył i wymierzył oskarżonemu O. M. w ich miejsce **łącną karę 3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.**

Wymierzając karę łączną stosuje się zwykle dyrektywy karania, a zwłaszcza słuszności i celowości, wyrażane przez związek przedmiotowy i podmiotowy zachodzący między poszczególnymi przestępstwami. Priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji, natomiast oparcie wymiaru tej kary na zasadzie kumulacji lub absorpcji traktować należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia. Skoro kara łączna stanowi syntetyczną,

całościową ocenę zachowań skazanego, to winna być także adekwatną i racjonalną, z przewencyjnego punktu widzenia, reakcją na popełnione przestępstwa, nie zaś przejawem bliżej nieuzasadnionej i wręcz niezrozumiałej, ze społecznego punktu widzenia, pobłażliwości. Orzeczenie kary łącznej nie musi przynosić oskarżonemu korzyści, to jest oznaczenia kary łącznej w wymiarze niższym od arytmetycznej sumy poszczególnych kar. Inaczej należałoby zawsze stosować zasadę absorpcji, co przeczyłoby zasadom wymiaru kary łącznej (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 16 listopada 2010 r., sygn. akt II AKa 188/10, Prok.i Pr.-wkł. 2011/6/26). Jednocześnie nie sposób uznać, aby założeniem ustawodawcy było traktowanie tej instytucji jako swoiście pojętej nagrody dla przestępcy popełniającego

większą liczbę czynów karalnych. Popołnienie więcej niż jednego przestępstwa powinno raczej skłaniać do odstąpienia od absorpcji kar, niż za nią przemawiać. Wymierzenie takiej kary prowadziłoby do premiowania sprawcy popełniającego nie jedno, a więcej przestępstw, zatem prowadziłoby do praktycznej bezkarności innych zachowań zabronionych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 8 listopada 2006 roku, sygn. akt III KK 63/06, LEX nr 324527; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 25 października 2007 roku, sygn. akt II AKa 301/07, POSAG 2008/1/158; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 19 maja 2010 roku, sygn. akt II AKa 119/10, POSAG 2010/3/165).

Uwzględniając powyższe uwagi, w ocenie Sądu karą odpowiednią – przy uwzględnieniu związku przedmiotowo-podmiotowego – będzie **kara łączna**

			3 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności, co oznacza zastosowanie zasady zbliżonej niemal do pełnej absorpcji. Przepisane oskarżonemu czyny zostały popełnione przez niego w ramach jednego zdarzenia, a więc zachodził pomiędzy nimi ścisły związek czasowy. Poszczególne czyny godziły wprawdzie w różne dobra chronione prawnie, niemniej jednak dominujące było działanie oskarżonego godzące w życie i zdrowie pokrzywdzonych i te przestępstwa miały również najpoważniejszy charakter. Z tego względu zasadne było w ocenie Sądu zastosowanie wobec oskarżonego przy wymiarze kary łącznej pozbawienia wolności zasady zbliżonej do pełnej absorpcji.	
O. M.	2	1	Za celowe i konieczne Sąd uznał orzeczenie wobec oskarżonego na rzecz pokrzywdzonego G. S. na podstawie art. 46 § 1 k.k. środka	

kompensacyjnego w postaci zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w związku ze skazaniem za przestępstwo przypisane mu w punkcie 1 części rozstrzygającej wyroku - poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego G. S. kwoty 4.000,00 zł. Zdarzenie z 26 na 27 września 2020 roku wywarło istotny wpływ na życie pokrzywdzonego G. S., albowiem odma płucna, która u niego powstała w wyniku działania oskarżonego stanowiła dla niego realny stan zagrożenia życia. Okoliczność ta zdaniem Sądu Okręgowego uzasadnia od zasądzenie na rzecz pokrzywdzonego G. S. kwoty 4.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, która będzie adekwatna do rozmiaru doznanych cierpień, a nadto pozwoli na podjęcie niezbędnych działań w celu złagodzenia ewentualnych skutków doznanego

			uszczerbku na zdrowiu. Jednocześnie skład orzekający podkreśla, iż w niniejszej sprawie brak było warunków do orzeczenia nawiązki w trybie art. 46 § 2 k.k.

5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Wskazać oskarżonego	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Wskazać punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności.
O. M.	7	6	Wobec faktycznego pozbawienia oskarżonego wolności w toku postępowania przygotowawczego i sądowego w formie tymczasowego aresztowania, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania od dnia 12 listopada 2020 r. godz. 7.15 do – nadal.
6. Omówienie innych zagadnień			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia prokuratorskiego wniosku o zasądzenie od O. M. na rzecz następcy prawnego pokrzywdzonego A. S. (1) nawiązki w kwocie 1.000 zł, albowiem brak ku temu podstaw. Śmierć pokrzywdzonego A. S. (1) w toku postępowania nie była w żaden sposób związana ze zdarzeniem rozpatrywanym na kanwie niniejszego postępowania. Natomiast przepis art. 46 § 2 k.k. upoważnia do zasądzenia od oskarżonego nawiązki tylko na rzecz pokrzywdzonego sensu stricto, to jest na rzecz osoby, o której mowa w art. 49 k.p.k., a nie na rzecz tzw. stron zastępczych, to jest osób jedynie wykonujących prawa pokrzywdzonego z powodu jego śmierci (tak: Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 21 sierpnia 2013r. sygn. akt II AKa 231/13 (nr 999549 Legalis)).

7. <i>Koszty procesu</i>			
Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności.	
O. M.	8 i 9	Wobec złożenia odpowiedniego wniosku przez obrońcę z urzędu oskarżonego – adw. M. D., który reprezentował O. M. w toku postępowania przygotowawczego i sądowego do I rozprawy, na której stawiał się obrońca oskarżonego ustanowiony z wyboru, Sąd na podstawie § 1 - 3 i § 4 ust. 3, § 17 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03.10.2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. z 2019r. poz.18.) zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata M. D. kwotę 1.107,00 zł (tysiąc sto siedem złotych) brutto tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przygotowawczym i sądowym. Jednocześnie Sąd na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. i art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U. z 1983 r. nr 49 poz. 223 z późn. zmianami)	

	zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku zwrotu Skarbowi Państwa kosztów sądowych, obciążając nimi Skarb Państwa i zwolnił go od opłaty, gdyż z uwagi na orzeczenie długoterminowej kary pozbawienia wolności, oskarżony nie będzie w stanie ponieść tych kosztów, mając też na uwadze inne obciążenia finansowe wynikające z tego wyroku.
6. Podpis	
Poznań, dnia 20 grudnia 2021r. Sędzia Dorota Biernikowicz	

ZARZĄDZENIE

1. Proszę odnotować sporządzenie uzasadnienia w kontrolce uzasadnień i w systemie;
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem i pouczeniem proszę doręczyć wnioskodawcom;
3. Przedłożyć Przewodniczącemu Wydziału z apelacją lub za 14 dni od doręczenia w celu uprawomocnienia.

Poznań, dnia 20 grudnia 2021r. Sędzia Dorota Biernikowicz